

УКРАЇНА

ПЛАН ГУМАНІТАРНИХ ПОТРЕБ І РЕАГУВАННЯ

ЦИКЛ ГУМАНІТАРНИХ
ПРОГРАМ 2026 РОКУ
СІЧЕНЬ 2026 РОКУ

Короткий огляд

Більше на humanitarianaction.info

млн: мільон / млрд: мільярд

Люди, які потребують допомоги
10,8 млн

Планується надати допомогу
4,1 млн

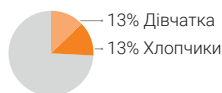
Планується надати допомогу в першу чергу
3,6 млн

Фінансові потреби (дол. США)
\$2,3 млрд

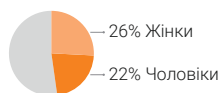
Першочергові фінансові потреби (дол. США)
\$2,0 млрд

Розподіл людей, яким планується надати допомогу, за статтю, віком та інвалідністю

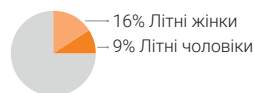
26%
Діти (0-17)

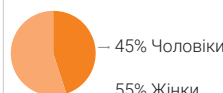
48%
Дорослі (18-59)

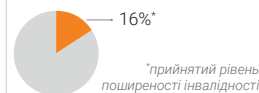
26%
Літні люди (60+)

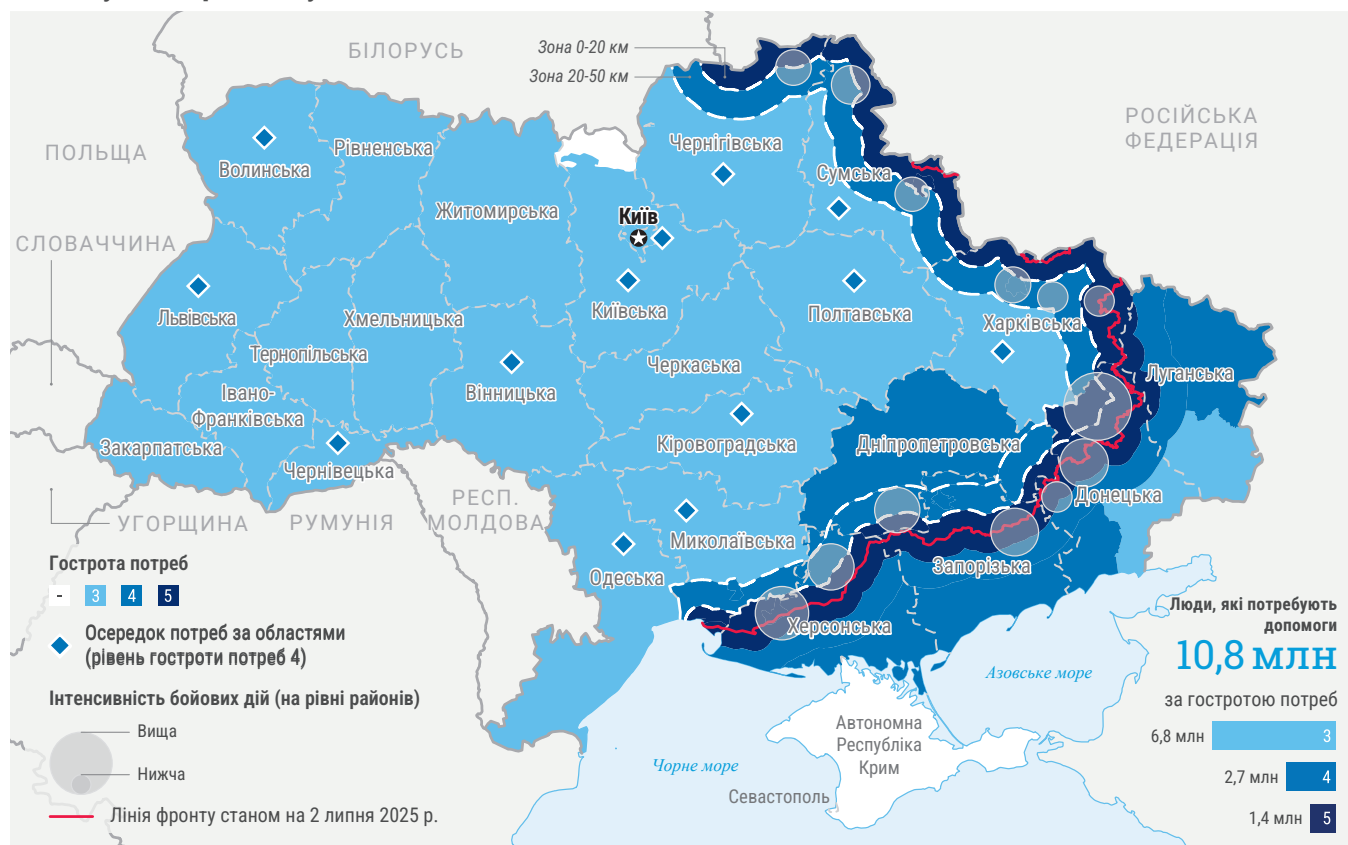
Розподіл за статтю

Розподіл за інвалідністю

Огляд гуманітарної ситуації

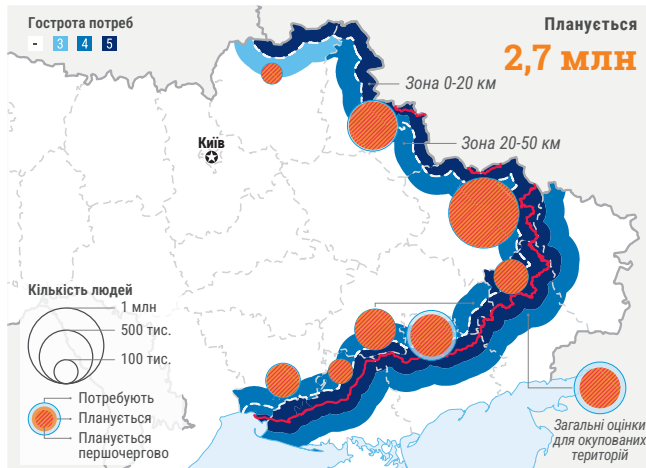

Люди, які потребують і яким планується надати допомогу першочергово, та фінансові потреби за СП¹

Стратегічний пріоритет (СП) ¹	Потребують допомоги	Планується	Планується першочергово	Фінансові потреби	Першочергові фінансові потреби	Фінансові потреби за стратегічною ціллю	
СП 1 Реагування у прифронтових районах	3,11 млн	2,71 млн	2,71 млн	\$1,19 млрд	\$1,17 млрд	\$0,99 млрд (сц 1)	\$0,19 млрд (сц 2)
СП 2 Допомога при переміщенні та евакуації	0,50 млн	0,50 млн	0,50 млн	\$0,26 млрд	\$0,26 млрд	\$0,23 млрд (сц 1)	\$0,03 млрд (сц 2)
СП 3 Надання термінової допомоги після обстрілів	2,74 млн	0,93 млн	0,53 млн	\$0,45 млрд	\$0,30 млрд	\$0,36 млрд (сц 1)	\$0,09 млрд (сц 2)
СП 4 Гуманітарна підтримка у сфері захисту	2,67 млн	1,08 млн	0,98 млн	\$0,38 млрд	\$0,29 млрд	\$0,23 млрд (сц 1)	\$0,14 млрд (сц 2)

Межі, назви та означення, використані на мапі, не означають офіційного схвалення Організацією Об'єднаних Націй.
¹Стратегічний пріоритет 1. Підтримка найбільш вразливих людей, які залишаються поблизу лінії фронту. Стратегічний пріоритет 2. Допомога вразливим людям, які зойно вийшли, у тому числі були евакуйовані з місць постійного проживання в місця призначення, зокрема у транзитних центрах і місцях тимчасового проживання. Стратегічний пріоритет 3. Надання термінової допомоги після обстрілів. Стратегічний пріоритет 4. Забезпечення центральної ролі питань соціально-правового захисту вразливих ВПО та найбільш незахищених груп людей, які можуть залишитися без підтримки у межах механізмів соціального захисту.

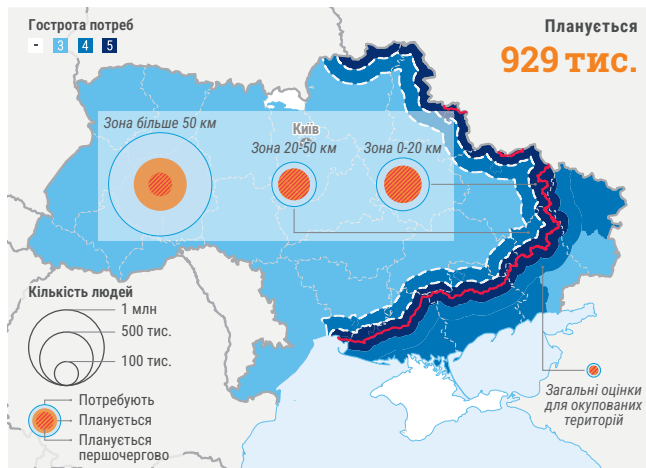
СП 1: Реагування у прифронтових районах

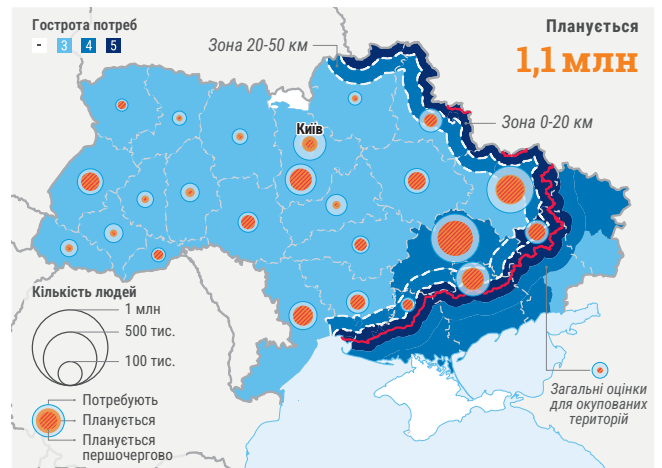
СП 2: Допомога при переміщенні та евакуації

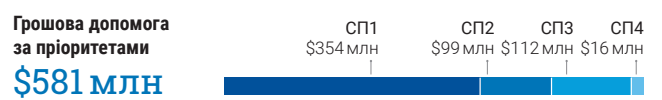
СП 3: Надання термінової допомоги після обстрілів

СП 4: Гуманітарна підтримка у сфері захисту

Методи допомоги

Розподіл людей, які потребують і яким планується надати допомогу/першочергово, за кластерами

Кластер/Сектор	Потребують допомоги	Планується	Планується першочергово	Фінансові потреби	Першочергові фінансові потреби
Освіта	0,85 млн	0,49 млн	0,35 млн	\$59 млн	\$46 млн
Продовольча безпека та засоби до існування	2,00 млн	1,29 млн	1,08 млн	\$306 млн	\$270 млн
Продовольча безпека	2,00 млн	1,15 млн	1,04 млн	\$167 млн	\$157 млн
Засоби до існування	2,00 млн	0,58 млн	0,47 млн	\$138 млн	\$113 млн
Охорона здоров'я	4,47 млн	1,47 млн	1,27 млн	\$90 млн	\$82 млн
Захист	6,54 млн	2,44 млн	1,97 млн	\$369 млн	\$321 млн
Захист	6,54 млн	2,03 млн	1,80 млн	\$206 млн	\$186 млн
Захист дітей	2,48 млн	1,27 млн	0,92 млн	\$110 млн	\$90 млн
Гендерно зумовлене насильство (ГЗН)	2,91 млн	0,55M	0,46 млн	\$53 млн	\$46 млн
Житло та непродовольчі товари	5,60 млн	1,42 млн	1,19 млн	\$547 млн	\$479 млн
Водопостачання, санітарія та гігієна	6,43 млн	3,64 млн	2,99 млн	\$326 млн	\$274 млн

Зміст

02	Короткий огляд
05	Вступне слово
07	Частина 1: Гуманітарні потреби
08	1.1 Огляд гуманітарної кризи, потрясінь та наслідків для постраждалих людей
11	1.2 Гуманітарні потреби та ризики
15	Частина 2: Гуманітарне реагування
16	2.1 Стратегічні цілі
17	2.2 Люди, яким планується надати допомогу, та люди, яким підтримка планується першочергово
19	2.3 Стратегія гуманітарного реагування
21	2.4 Адвокація потреб людей, які не отримують допомоги за ПГПР, зокрема з урядом та/або організаціями у сфері розвитку
22	2.5 Підзвітність, інклюзивність та якість програм
23	2.6 Вартість реагування
25	2.7 Огляд грошових, ваучерних програм та багатоцільової грошової допомоги
26	2.8 Моніторинг реагування
28	Частина 3: Тематичне реагування
29	3.1 Стратегічний пріоритет 1. Підтримка найбільш вразливих людей, які залишаються поблизу лінії фронту
34	3.2 Стратегічний пріоритет 2. Допомога вразливим людям, які щойно виїхали, у тому числі були евакуйовані, з місць постійного проживання в місця призначення, зокрема у транзитних центрах і місцях тимчасового проживання
40	3.3 Стратегічний пріоритет 3. Надання термінової допомоги після обстрілів
45	3.4 Стратегічний пріоритет 4. Забезпечення центральної ролі питань соціально-правового захисту вразливих ВПО та найбільш незахищених груп людей, які можуть залишитися без підтримки у межах механізмів соціального захисту
50	3.5 Послуги координації, тематичні та спільні послуги
52	Додатки
53	4.1 Дашборд: Люди, які потребують і яким планується надати допомогу, гострота потреб за групами населення (натисніть тут)
53	4.2 Стратегія реагування кластерів та внесок у стратегічні цілі і стратегічні пріоритети (натисніть тут)
53	4.3 Методологія аналізу (натисніть тут)
53	4.4 План та структура моніторингу (натисніть тут)
53	4.5 Перелік партнерів (натисніть тут)
54	Абревіатури
55	Прикінцеві примітки
56	Як зробити внесок
57	Про документ

Вступне слово

Готуючи цю передмову, я пригадую поїздки наприкінці листопада 2025 року в Дружківку на Донеччині, коли я супроводжував евакуацію родини з трьома дітьми у більш безпечне місце, яку проводила місцева партнерська організація. Колись жвава громада, де мешкали десятки тисяч містян, перетворилася на місто-примару. Вулиця за вулицею — повні руйнування. Знищені щент будинки та цивільна інфраструктура, у багатьох випадках від домівок залишилось лише кілька стін, вибиті вікна та зруйновані дахи.

Після чотирьох років повномасштабного вторгнення Збройних сил Російської Федерації варто не романтизувати стійкість людей. **Українці проявили неймовірну мужність, але не можна очікувати, що вони мають терпіти нестерпне без постійної підтримки відповідно до гуманітарних принципів.** Для мешканців Дружківки, як і багатьох інших прифронтових громад, щоденне життя пов'язано з насильством унаслідок бойових дій та намаганням вижити. Через тривалу комендантську годину вони можуть виходити на вулицю лише кілька годин на добу, враховуючи час обстрілів та зростання загрози атак дронів. Перед ними складний вибір — виїхати у безпеку, залишивши свої домівки та життя, або залишатися під постійними обстрілами.

Війна триває, і гуманітарні потреби в Україні скоріше поглиблюються, ніж зменшуються. Змінюється характер ведення війни: через атаки дронів та далекобійні удари зростають ризики для мирних мешканців і гуманітарних працівників, а постійні пошкодження спричиняють перебої електро-, водопостачання та інших основних послуг. Війна спустошує прифронтові села та міста, прикордонні громади на півночі живуть в умовах постійної загрози, а мешканці на окупованих територіях стикаються зі значними порушеннями їхніх основних прав.

2025 рік став нищівним для гуманітарних працівників в Україні: загинули 8 співробітників, з них 4 — під час виконання службових обов'язків; ще 47 зазнали поранень унаслідок обстрілів, які також пошкодили евакуаційні автівки, склади та вантажівки з гуманітарною допомогою. І немає ознак того, що 2026 рік буде безпечнішим.

За своїм характером це криза у сфері захисту. Літні люди, яким важко пересуватися, люди з інвалідністю, батьки, які самі виховують дітей, вразливі діти й підлітки, люди з хронічними захворюваннями та вимушені переселенці належать до тих, хто першими стає найбільш вразливим до потрясінь і відновлюється в останню чергу. За кожними такими

цифрами — люди та родини, такі, як сім'я з Дружківки, які зважують все, щоб прийняти важке рішення залишитися або покинути все і виїхати у невідоме.

Відлуння впливу війни залишатиметься ще тривалий час після того, як завершиться надзвичайна ситуація та етап гуманітарної допомоги. Це наслідки для психічного здоров'я дорослих і дітей, колишніх військовослужбовців та їхніх родин. Це втрата або пошкодження домівок. Навантаження на системи охорони здоров'я та освіти. Це напруга та вплив на соціальну єдність, які визначатимуть долю українського суспільства у майбутні роки.

З огляду на обсяг потреб і реальність зменшення гуманітарних ресурсів ми маємо робити зважений та складний вибір щодо пріоритетів гуманітарної підтримки тих, хто цього найбільше потребує. Очевидно, що чим довше триває ця війна, тим більше деякі потреби мають забезпечувати державні послуги у сфері розвитку за підтримки партнерів у цьому напрямку. Найбільшим прикладом цього, мабуть, є ситуація з понад 3,7 мільйона внутрішньо переміщених осіб. З наближенням п'ятого року повномасштабної війни найбільш вразливі з них потребують сталих рішень, у тому числі щодо забезпечення житлом та роботою. Іншим прикладом є люди, які пережили пов'язане з конфліктом сексуальне насильство. Крім притягнення винних у таких злочинах до відповідальності, постраждалим необхідні довгострокові сталі послуги, зокрема підтримка у сфері психічного здоров'я.

У Плані 2026 року запроваджено тематичний підхід, структурований навколо чотирьох стратегічних пріоритетів. Усі вони разом спрямовані на підтримку тих, чиєму життю і гідності загрожує найбільша небезпека: людей, які залишаються поблизу лінії фронту; людей, які щойно були змушені залишити свої домівки; постраждалих безпосередньо або опосередковано від обстрілів та вимушених переселенців та найбільш вразливих людей, які можуть залишитися без підтримки.

З 10,8 мільйона людей, які за оцінками, потребують підтримки, **гуманітарні працівники планують надати допомогу 4,1 мільйона найбільш вразливих людей, які опинилися у найскладніших умовах.** Не тому, що інші не мають значення, а з огляду на скінченність фінансування, гуманітарного доступу та операційних спроможностей. У першу чергу **цей план спрямований на найбільш вразливих людей:** родини поблизу лінії фронту; літніх людей і людей з інвалідністю, які вагаються, чи евакуюватися; дітей, які навчаються у підвалах та укриттях;

лікарів, які рятують життя попри постійну загрозу нових обстрілів; вимушених переселенців, які, роки потому, все ще чекають на місце, яке зможуть назвати домом.

Попри все місцеві організації продовжують гуманітарну роботу, часто самі наражаючись на великі ризики. Їхня провідна роль та знання постраждалих громад є вкрай важливими для забезпечення результативного та все більше місцевого реагування. Пріоритетом Гуманітарної команди країни залишатиметься узгоджувати та запроваджувати практичні кроки для просування локалізації гуманітарного реагування. Втілюючи принципи Глобального гуманітарного перезавантаження в українських умовах, ми продовжимо забезпечувати, щоб підзвітність перед постраждалими людьми втілювалася у конкретні дії. Ми будемо забезпечувати, щоб у центрі всього, що ми робимо, були люди, зокрема завдяки запровадженню гарячих ліній, можливостей направлення скарг та інших механізмів.

Я закликаю всіх гуманітарних партнерів, партнерів у сфері розвитку та урядових партнерів **працювати разом заради наших спільних цінностей і основних стратегічних пріоритетів**, з повагою до особливої ролі гуманітарної діяльності відповідно до гуманітарних принципів і повагою до тих сфер, де провідну

роль мають відігравати інші. Ми також просимо наших партнерів забезпечити гнучке прогнозоване фінансування, щоб уможливити швидке реагування на нові потрясіння, водночас забезпечуючи необхідні послуги тим, хто поки що не може забезпечити себе сам. Лише разом ми можемо надати своєчасну допомогу найбільш вразливим людям, у тому числі таким, як та родина, яку я зустрів у Дружківці.

Як нам сказала вимушена переселенка з Донеччини, яку ми зустріли в її новій громаді на Харківщині, "я хочу мати змогу залишитися тут і жити нормальне мирне життя, без страху, що треба буде знову все залишати". Її слова ще раз нагадують нам, чому ми виконуємо цю роботу і чому продовжуємо працювати. Разом з нею та багатьма іншими, ми чекаємо на той день, коли замовкне зброя, і ми зможемо спрямувати всі зусилля на підтримку відновлення і відбудови країни, забезпечуючи справедливість і гідність людей.

Матіас Шмале
Гуманітарний координатор в Україні

МИКОЛАЇВ, УКРАЇНА

Гуманітарний координатор в Україні Матіас Шмале під час своєї місії до Херсонської та Миколаївської областей у грудні 2025 року.

Фото: УКГС ООН / Хімена Борразас

Частина 1: Гуманітарні потреби

Більше на
humanitarianaction.info

КОСТЯНТИНІВКА, УКРАЇНА

Домівка місцевого жителя в місті Костянтинівка Донецької області зазнала значних руйнувань і наразі є непридатною для проживання на тлі сильних зимових морозів.

Фото: БФ "Янголи Спасіння"

1.1 Огляд гуманітарної кризи, потрясінь та наслідків для постраждалих людей

З початком п'ятого року повномасштабної війни мешканці України переживають гуманітарну кризу в умовах постійних обстрілів, що призводять до загибелі та поранень мирних жителів, та неодноразових ударів по критично важливій цивільній інфраструктурі, що спричиняють вимушене переміщення та системні перебої основних послуг. Багато людей були змушені евакуюватися і залишаються вимушеними переселенцями. У 2025 році по всій країні суттєво збільшилася інтенсивність та розширилася географія ударів. Унаслідок обстрілів дедалі частіше зазнають пошкоджень житлові будинки, лікарні, школи, об'єкти енергетичної та транспортної інфраструктури. Розширення використання мін, касетних боеприпасів, авіаційних бомб, а також [збільшення](#)¹ ракетних ударів та атак з використанням безпілотних летальних апаратів (БпЛА), у порівнянні з 2024 роком, призвели до атак далі від лінії фронту у великих містах і громадах, які раніше вважалися більш безпечними.

Війна триває, і гуманітарні потреби змінюються, все **більше загострюються** та перетинаються, що спричиняє **комплексні** вимоги. Через постійну небезпеку, відсутність соціально-правового захисту, доступу до основних послуг та засобів існування у родин дедалі менше можливостей для забезпечення своїх потреб. **Майже 90 % обстрілів і понад половина постраждалих серед мирних мешканців були зареєстровані² у межах 20 км від лінії фронту**, де зруйновані цілі громади. Суттєво зросли наслідки для мирного населення: кількість постраждалих у січні-жовтні 2025 року збільшилася на 27 % порівняно з 2024 роком. З лютого 2022 року було [підтверджено](#)³ 53 000 постраждалих мирних мешканців. У північних прикордонних районах, зокрема у Сумській та Чернігівській областях, через збільшення обстрілів і неодноразові перебої електроенергії порушено доступ до основних послуг.

Огляд ситуації: бойові дії та переміщення

Джерело: INSO, MOM

Найбільше потерпають вразливі групи населення – діти, жінки та дівчинки, люди похилого віку, люди з інвалідністю та інші незахищені групи, зокрема представники ромської спільноти. Унаслідок обмежених можливостей пересування, хронічних проблем зі здоров'ям, обмеженого забезпечення засобами існування та підвищення ризиків у сфері захисту зростають різноманітні потреби людей. Через обстріли закладів освіти діти позбавлені безпечних місць для навчання та зазнають психосоціальних травм, і ситуація ще більше ускладнюється через ізоляцію та порушення соціальних зв'язків дітей унаслідок дистанційного навчання. Літні люди та люди з інвалідністю часто останніми залишають прифронтові громади та не мають доступу до соціальних послуг і підтримки громади. Збільшується продовольча незабезпеченість, оскільки удари спричиняють руйнування торговельних закладів, ланцюгів постачання та виробничих активів, що зменшує доступність харчових продуктів та сільськогосподарських засобів існування для окремих людей та родин. Поблизу лінії фронту погіршується ситуація з водопостачанням, опаленням та санітарно-гігієнічними умовами, а перебої з енерго- та водопостачанням по всій країні ще більше обмежують доступ до таких послуг. Через порушення надання первинної медичної допомоги, брак ліків та ускладнення направлення для отримання спеціалізованої допомоги продовжують зростати потреби у сфері охорони здоров'я. Кожна четверта родина має гострі потреби у сфері житла та непродовольчих товарів. Також зростають ризики гендерно зумовленого насильства (ГЗН), оскільки унаслідок вимушеного переміщення, економічних труднощів та погіршення надання послуг поглиблюється вразливість людей.

Найгостріші та життєво необхідні потреби у громадах у межах 50 км від лінії фронту. Через постійні обстріли, небезпеку та значні пошкодження об'єктів електро-, водо- та тепlopостачання у мешканців суттєво обмежений доступ до основних послуг. Крім того, через небезпеку сильно обмежено пересування мешканців, зокрема унаслідок забруднення територій вибухонебезпечними предметами. У небагатьох медичних закладах, які тут залишаються, мінімальний персонал та обмежені запаси. Також суттєво порушено навчальний процес, і діти повністю покладаються на дистанційне навчання. Люди похилого віку та люди з інвалідністю, які становлять значну частку тих, хто залишається у прифронтових районах, стикаються з ізоляцією і часто критично залежать від гуманітарної допомоги.

Також зростають ризики для людей, які змушені виїжджати зі своїх громад. Зміни лінії фронту у 2025 році спричинили нові хвилі вимушеного переміщення та евакуацій, коли понад 130 000 людей⁴ були евакуйовані за підтримки уряду,

гуманітарних партнерів або самотійно. На найбільші ризики під час переміщення, зокрема ризики поранення, розділення сімей та психологічного стресу, наражаються люди похилого віку, люди з інвалідністю, які часто залишаються у громадах до останнього, та діти. Транзитні центри та місця тимчасового проживання часто переповнені та перевантажені, не мають змоги забезпечити весь обсяг та інклюзивність послуг. Крім того, як зазначають багато гуманітарних організацій, залучених у процес евакуації, в районах переміщення складно забезпечити потреби людей у житлі та зайнятості. Це зазначається як одна з головних причин, чому люди залишаються в районах підвищеного ризику. Додатковими факторами є також залежність від земельних ділянок або худоби чи глибока прив'язаність до власного господарства.

Мирні мешканці у всіх регіонах України наражаються на ризики ракетних обстрілів та ударів БпЛА, які спричиняють велику кількість постраждалих, руйнування житлових будинків та перебої пов'язаних основних послуг. Постійні удари по [енергетичній інфраструктурі](#)⁵ призводять до планових відключень електроенергії, що спричиняє порушення послуг тепло- та [водопостачання](#)⁶, зв'язку та цифрових банківських послуг, що пов'язано з негайними ризиками, зокрема в осінньо-зимовий період та для людей з обмеженою мобільністю або хронічними захворюваннями. Через пошкодження систем водопостачання та водовідведення виникають ризики для понад [11 мільйонів людей](#)⁷. З лютого 2022 року внаслідок бойових дій було пошкоджено понад 4 300 закладів освіти, та було підтверджено щонайменше [2 700 випадків, коли постраждали медичні заклади](#)⁸, персонал, пацієнти чи інші медичні об'єкти, що суттєво погіршило надання допомоги постраждалим, лікування хронічних захворювань, надання послуг матерям, новонародженим і дітям та вплинуло на освіту дітей.

Найбільш незахищені вимушені переселенці стикаються зі збільшенням чинників вразливості, вторинним переміщенням, передчасним поверненням до небезпечних районів, застосуванням руйнівних механізмів подолання труднощів і значними психосоціальними викликами. З майже [3,7 мільйона](#)⁹ внутрішньо переміщених осіб 73 % є вимушеними переселенцями понад два роки, а **83 % – понад рік.** Люди похилого віку, люди з інвалідністю, домогосподарства, очолювані жінками, діти та люди, які зазнали насильства, стикаються з найбільшими перешкодами для отримання послуг під час переміщення через обмежені можливості подолання труднощів. Значні витрати на житло, обмежені механізми компенсації та ускладнений доступ до медичних і освітніх послуг і засобів існування ще більше посилюють ризики. У 1 600 місцях тимчасового проживання [знаходиться](#)¹⁰ щонайменше 71 000

людей, які мають обмежені перспективи інтеграції у приймаючі громади. Без належної підтримки багато хто вдається до руйнівних механізмів подолання труднощів, таких як відкладення звернення по медичну допомогу або опалення, великі борги або передчасне повернення в небезпечні райони. Для вимушених переселенців з інвалідністю, у тому числі дітей і людей похилого віку, існує підвищений ризик інституціоналізації, насильства та недбалого ставлення. Через [вразливість внутрішньо переміщених осіб у сфері житла](#)¹¹ зростають ризики стосовно їхнього соціально-правового захисту, адже багато хто проживає в орендованому житлі без гарантій права користування. **Люди, які залишилися без соціальних зв'язків або державної підтримки, стикаються із ще більшою ізоляцією і потребують підтримки для забезпечення відповідних умов проживання.**

На окупованих Російською Федерацією територіях близько мільйона мирних жителів залишаються без необхідних основних послуг і систем захисту та наражаються на постійну небезпеку та обмеження пересування. Через загострення кризи у сфері водопостачання ускладнено доступ до питної води та опалення, що збільшує ризики для здоров'я людей та ще більше погіршує вже складні умови проживання. Діти в цих районах зазнають значних порушень прав та ризиків роз'єднання сімей, що посилює можливий негативний психологічний вплив. Для вразливих груп людей, у тому числі жінок і дівчинок, збільшуються ризики торгівлі людьми, сексуальної експлуатації, гендерно зумовленого насильства та наруги.

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ, УКРАЇНА

Під час розподілу гуманітарної допомоги у місті Куп'янськ Харківської області гуманітарні працівники та місцеві мешканці були змушені шукати укриття під час обстрілу.

Фото: Гуманітарна місія "Проліска"

Хоча найгостріші ризики у громадах поблизу лінії фронту, ракетні обстріли та удари з використанням БПЛА продовжуються по всій країні. Отже, **потреби є у всіх регіонах, оскільки домогосподарства стикаються з економічними проблемами, які збільшуються, пошкодженням інфраструктури та перебоями послуг.** Було пошкоджено або зруйновано понад 2,5 мільйона одиниць житлового фонду, а унаслідок безпосередніх збитків, які, за [оцінками](#)¹², становлять 176 мільярдів доларів США, сильно постраждали сектори житла, транспорту, енергетики, сільського господарства та водопостачання. [Розповсюдженими](#)¹³ є також потреби у сфері психічного здоров'я: понад 70 % дорослих у країні повідомляють про тривожність, депресію або сильний стрес. Накопичувальний вплив війни також позначається на спроможності родин долати труднощі, оскільки домогосподарства скорочують витрати на такі основні послуги, такі як медична допомога або опалення, і стикаються з порушенням роботи торговельних закладів і частими відключеннями електроенергії. [Падіння доходів](#)¹⁴, інфляція та послаблення місцевих служб ще більше посилюють навантаження на громади, які приймають вимушених переселенців. І навіть відносно стабільні регіони стикаються з негативним впливом на засоби існування та перебоями послуг. Екологічні наслідки війни, у тому числі [забруднення](#)¹⁵ повітря та води, знищення ґрунтів та лісів, збільшують довгострокові ризики для здоров'я та відновлення.

1.2 Гуманітарні потреби та ризики

Постраждалі люди

12,8 млн

Потребують допомоги

10,8 млн

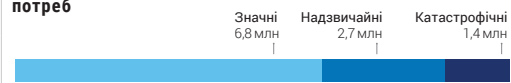
ВПО які потребують допомоги

2,5 млн

Непереміщені постраждалі від війни люди, які потребують допомоги

8,4 млн

Розподіл людей, які потребують допомоги, за гостротою потреб

Люди, які потребують допомоги, та гострота потреб

З урахуванням перегляду пріоритетів за Планом гуманітарних потреб і реагування 2025 року (ПГПР) та аналізу груп людей, які потребують допомоги, у 2026 році заходи підтримки структуровані навколо чотирьох основних тематичних напрямів, які зумовлюють гуманітарні потреби та потреби у сфері соціально-правового захисту в Україні:

- тривалий вплив бойових дій на найбільш вразливих людей, які залишаються поблизу лінії фронту;
- нові переміщення та евакуації з небезпечних районів;
- обстріли, від яких потерпають мирні мешканці та критична цивільна інфраструктура по всій країні;
- чинники вразливості найбільш вразливих груп людей, у тому числі вимушених переселенців, літніх людей, людей з інвалідністю у закладах інституційного догляду або вразливих людей, для яких існують ризики неотримання жодних видів підтримки.

Завдяки такому тематичному підходу та аналізу забезпечується гнучкість гуманітарного реагування на раптові зміни обсягів, географічних районів реагування та інтенсивності бойових дій, методів ведення війни, вимушеного переміщення та

погіршення умов для людей, зокрема під час осінньо-зимового періоду та відключень електроенергії, опалення та інших критично необхідних послуг.

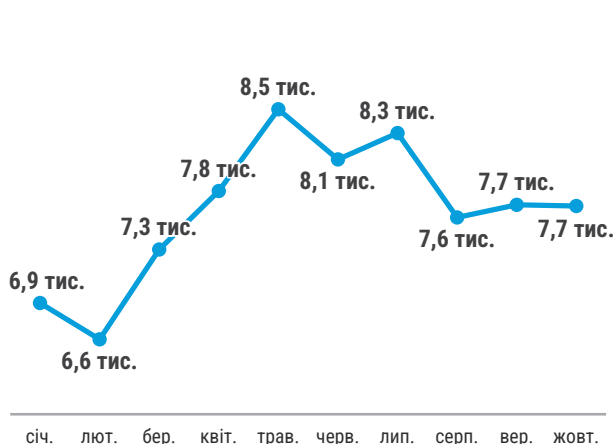
У 2026 році 10,8 мільйона людей потребуватимуть гуманітарної допомоги проти 12,7 мільйона людей у 2025 році, включаючи 1 мільйон мешканців окупованих Російською Федерацією територій. Загальна кількість людей, які потребують допомоги, зменшилася майже на 15%. Проте це зниження не зумовлено поліпшенням ситуації, а є результатом більш докладного аналізу з урахуванням чинників вразливості людей у чотирьох основних напрямках потреб і реагування, орієнтованого на найвразливіші групи населення. У плані також враховано зміну потреб, які частково вже не є виключно гуманітарними, а все більше пов'язані з довгостроковими заходами та системами у сфері відновлення та розвитку.

У прифронтових районах кількість людей, які потребують гуманітарної допомоги, протягом року залишалася незмінною. Через посилення артилерійських обстрілів, ракетних ударів і атак із застосуванням дронів, пошкодження житла та інфраструктури, перебої основних послуг та економічні труднощі, що спричиняє погіршення умов для багатьох людей, особливо найбільш вразливих мешканців, найбільші потреби (рівень гостроти 5) спостерігаються у Дніпропетровській, Донецькій,

Бойові дії

(січень-жовтень 2025 року)

— кількість безпекових інцидентів, зокрема пов'язаних з артилерійськими обстрілами, ракетними та комбінованими ударами, вибухонебезпечними предметами

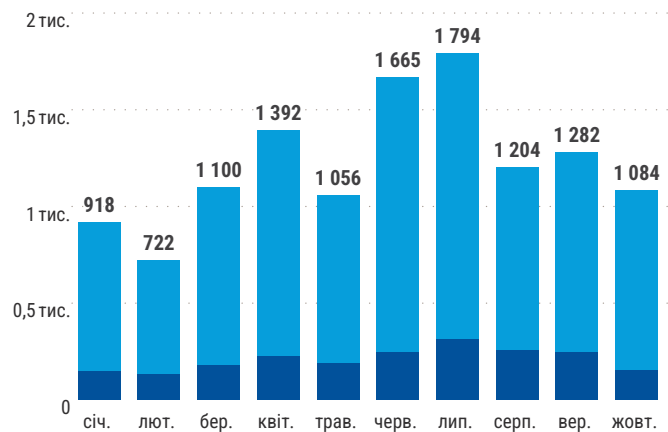

Джерело: INSO

Постраждалі серед мирних мешканців

(січень-жовтень 2025 року)

● Загиблі ● Поранені

Джерело: ММПЛУ

Запорізькій, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях. Ці чинники ускладнюють життя для багатьох людей, особливо для найбільш вразливих мешканців. У 2026 році у межах 50 км від лінії фронту майже 3,5 мільйона людей вважаються постраждалими від війни, і 3,1 мільйона, за оцінками, потребуватимуть гуманітарної допомоги. У межах 20 км від лінії фронту та державного кордону на півночі країни понад 90 % мешканців (майже 1,3 мільйона людей) потребують гуманітарної допомоги. У зоні 20–50 км від лінії фронту близько 87 % жителів (близько 1,7 мільйона людей) потрібна гуманітарна підтримка.

У 2025 році зміни лінії фронту, розширення та ескалація бойових дій спричинили нові хвилі вимушеного переміщення та евакуації. За даними уряду, з червня по жовтень 2025 року за допомогою органів влади або гуманітарних організацій було евакуйовано 130 000 людей, і ще більше людей виїхали самостійно. Виходячи з тенденцій вимушеного переміщення та евакуацій у 2025 році, очікується, що у 2026 році близько 504 000 людей можуть стати вимушеними переселенцями, у тому числі в результаті евакуації. Найбільш вразливі з них, у тому числі евакуйовані з небезпечних районів, потребуватимуть підтримки протягом усіх етапів вимушеного переміщення, від моменту виїзду з місць постійного проживання до місць призначення, включаючи транзитні центри та місця тимчасового проживання. Крім того, для людей, які виїхали самостійно і є менш помітними для органів влади та гуманітарної спільноти, зростають ризики того, що вони можуть вдаватися до негативних механізмів подолання труднощів.

Продовження ударів по всій країні впливає на безпеку, надання послуг та збільшує вразливість людей. На життя та засоби існування людей все ще впливають обстріли, які спричиняють прямі або опосередковані наслідки. Хоча від ударів та обстрілів найбільше потерпають прифронтові та сільські райони, у міських центрах люди стикаються зі значними перебоями централізованих послуг, зокрема електро-, тепло- та водопостачання. Потерпають і заклади освіти, попри проведення ремонтів шкіл. Це також впливає на соціальні та адміністративні послуги. За результатами аналізу тенденцій, у 2026 році від обстрілів та ударів можуть постраждати 2,7 мільйона людей, які потребуватимуть гуманітарної допомоги для подолання наслідків вимушеного переміщення, перебоїв послуг, поранень і травм, що загрожують життю, психологічних травм, руйнувань, небезпеки та ризиків у сфері соціально-правового захисту.

Гуманітарні умови найбільш вразливих переселенців та найбільш незахищених груп населення продовжують погіршуватися унаслідок вимушеного переміщення, яке стає дедалі тривалішим. У всіх регіонах України є осередки значних і надзвичайних потреб, зокрема потреб у сфері соціально-правового захисту найбільш вразливих переміщених осіб. А ті люди, для яких існують ризики відсутності підтримки у межах систем соціального захисту (зокрема люди похилого віку, люди з інвалідністю, люди з хронічними захворюваннями, одноосібні домогосподарства, а також діти та жінки у зоні ризику), стикаються з найбільшими перешкодами для отримання послуг та проблемами у сфері захисту. Особливо критичною є ситуація для 50 000 людей у 1 200 місцях тимчасового проживання, де умови проживання все ще є незадовільними¹⁶. Загалом у 2026 році 2,7 мільйона вразливих вимушених переселенців, які опинилися в умовах тривалого переміщення, та вразливих груп людей, які не мають соціальної підтримки, потребуватимуть гуманітарної допомоги. Зокрема люди, які мають комплексні потреби та ризики та не отримують життєво необхідну допомогу.

До найбільш вразливих груп незмінно належать люди похилого віку, жінки, дівчинки, діти, одноосібні домогосподарства, люди з інвалідністю, представники меншин, у тому числі рома і представники спільноти ЛГБТКІ+. Чоловіки та хлопчики також стикаються з труднощами щодо отримання медичної та психосоціальної підтримки, зокрема через стигму у сфері психічного здоров'я та страху, пов'язані з військовою мобілізацією.

На окупованих територіях домогосподарства стикаються з порушеннями прав¹⁷, гострими проблемами щодо доступу до основних послуг та гуманітарної допомоги, а також зі значними обмеженнями пересування. Крім того, як правило, такі домогосподарства є більшими та мають більшу частку членів родини похилого віку, а в деяких випадках і людей з інвалідністю. Більшість людей на цих територіях ніколи не виїжджали попри одну або кілька змін контролю над територією, що збільшує ризики у сфері соціально-правового захисту та зменшує спроможності для подолання труднощів.

Пріоритети, варіанти допомоги, яким надається перевага, та спроможності громад

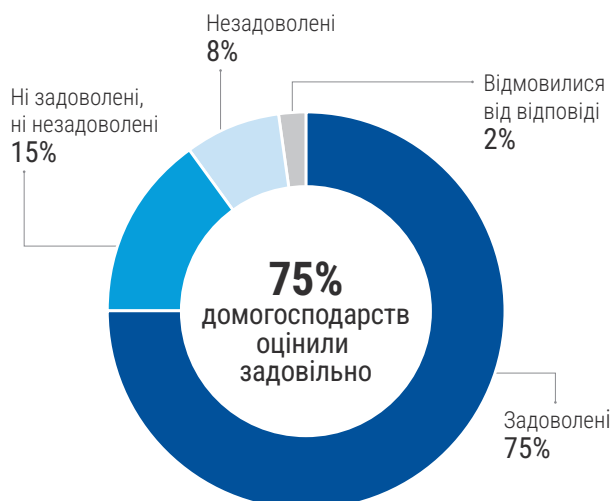
Після смерті чоловіка все дуже ускладнилось. З маленькою пенсією я просто не можу сама впоратися. Продукти, комунальні платежі, ліки – за це все неможливо сплатити з того, що я отримую. У мене нещодавно був інсульт, тому маю дбати про здоров'я... Коли я подала заявку на грошову допомогу і отримала її за два тижні, я, чесно кажучи, заплакала. Це було таке полегшення, коли я зрозуміла, що принаймні на деякий час я впораюсь.

– каже 74-річна пенсіонерка Валентина з прифронтової Харківщини.

Вразливі люди в різних регіонах України щодня стикаються з труднощами, спричиненими скороченням доходів, зростанням цін та обмеженим доступом до основних послуг внаслідок війни. Економічна ситуація скрутна по всій країні: майже **кожна третя** сім'я вважає недостатній рівень доходів найнагальнішою проблемою, а інші вказують на труднощі отримання медичної допомоги або достатнього забезпечення харчовими продуктами¹⁸. Такі проблеми найбільш гострі у мешканців поблизу лінії фронту: **35%** сімей повідомляють про недостатній рівень доходів, а **17%** – про постійні безпекові проблеми¹⁹.

Рівень задоволення домогосподарств отриманою гуманітарною допомогою

Джерело: REACH, Багатосекторальна оцінка потреб 2025 року

Люди похилого віку стикаються з найбільшими перешкодами, як-то хронічні проблеми зі здоров'ям та обмежена мобільність. А домогосподарства, що складаються виключно з жінок, особливо ті, які доглядають за дітьми або літніми родичами, постійно повідомляють про більші потреби, пов'язані з продовольчою безпекою, доходами та речами першої необхідності. Жінки в прифронтових громадах повідомляли про значну нестачу одягу, засобів гігієни, м'яких засобів та палива для опалення. Інвалідність залишається найбільшим і постійним чинником, що спричиняє значну вразливість. Домогосподарства, в яких є член родини з інвалідністю, **повідомляють** про значно більші потреби в усіх секторах і надають пріоритет постійному доступу до ліків, електроенергії, підтримки, пов'язаної з інвалідністю, та доступної медичної допомоги²⁰.

Вимушені переселенці **стикаються** з додатковими ризиками: у третини ВПО немає стабільного житла, їм складно сплачувати орендну плату, вони стикаються з прогалинами щодо забезпечення послугами та ризиками у сфері соціально-правового захисту, особливо це стосується домогосподарств, очолюваних жінками, домогосподарств з людьми з інвалідністю або хронічно хворими членами родини та домогосподарств з літніми людьми²¹. Продовольча незабезпеченість є **особливо високою** серед переміщених домогосподарств з дітьми та домогосподарств з людьми з інвалідністю²². Ці тенденції також були підтверджені під час консультацій для підготовки ПГПР із радами внутрішньо переміщених осіб, організаціями людей з інвалідністю та об'єднаннями людей похилого віку. Також було зазначено потребу в адаптованій інформації щодо евакуації та доступної допомоги в місцях розміщення, покращенні доступності в транзитних центрах і місцях тимчасового проживання, а також у спеціалізованих послугах для найбільш вразливих вимушених переселенців, які потребують догляду, зокрема на заході та в центрі України. Діти також стикаються з низкою чинників вразливості, зокрема порушенням навчання та розвитку. І найбільше це стосується дітей, які перебувають в альтернативних формах догляду, а також дітей з інвалідністю.

Щоб впоратися з тиском, який зростає, домогосподарства скорочують витрати, знижують якість харчування та витрачають заощадження, а переміщені домогосподарства вдаються до руйнівних механізмів пристосування **майже вдвічі** частіше, ніж непереміщені родини²³. Для тих, кому найскладніше подолати потрясіння, – людей похилого віку, жінок, які доглядають за іншими, сімей з членами родини з інвалідністю, сільських домогосподарств з низьким рівнем доходу та людей, які живуть найближче до активних бойових дій, – зростає розрив між потребами та тим, що вони можуть отримати або дозволити собі.

Багато людей висловлюють вдячність за допомогу (75 %), задоволеність серед переміщених сімей сягає 81 %²⁴. Проте в деяких прифронтових громадах мешканці **не задоволені** відсутністю подальшої комунікації або постійної взаємодії з гуманітарними організаціями після оцінки²⁵. Грошова допомога залишається видом підтримки, якому надають перевагу 79 % домогосподарств, незалежно від їх місця знаходження або демографії²⁶. Соціальні медіа є найнадійнішим каналом інформації про допомогу (40 %) для всіх груп, хоча старші домогосподарства все ще віддають перевагу телебаченню²⁷.

Гуманітарний прогноз та ризики

У небі був якийсь яскравий спалах, а потім пролунав потужний вибух. Я не могла добігти до укриття через проблеми з суглобами, тож чекала під навісом, доки донька не потягнула мене до підвалу. І за кілька секунд через інший вибух усе навколо тряхнуло. Вранці вже не було вікон, дах був пошкоджений... Так і живеш щодня – під обстрілами, але все одно намагаєшся триматися. Це мій дім. Я не хочу їхати звідси.

– розповідає 71-річна пані Зоя з Донеччини.

У 2026 році через продовження бойових дій, неодноразові удари по критично важливій цивільній інфраструктурі, обмежений гуманітарний доступ та сезонні потрясіння гуманітарні умови в Україні залишатимуться вкрай нестабільними. Основні загрози пов'язані з можливою ескалацією, подальшими обстрілами об'єктів енергетичної та іншої цивільної інфраструктури, масштабним вимушеним переміщенням людей, поглибленням багатомісрної вразливості, зменшенням доступності допомоги та скороченням операційних спроможностей, а також екологічними ризиками. Сотні тисяч людей можуть опинитися під загрозою нової хвилі переміщення, якщо лінія фронту наблизиться до густонаселених міст. Крім того, вразливість людей збільшується внаслідок екстремальних погодних умов взимку та влітку та через продовження атак на енергетичну інфраструктуру, що спричиняє тривалі відключення електрики та перебої з опаленням/роботою систем охолодження і водопостачанням.

Дія державної стратегія України щодо внутрішнього переміщення на 2023–2025 роки закінчується наприкінці 2025 року. Міністерство соціальної політики, сім'ї та єдності забезпечує прискорений процес її перегляду. Крім того, у 2025 році відбулися **суттєві зміни** в ключових міністерствах, а також у зміни нормативно-правової бази²⁸ щодо внутрішнього переміщення, включно з ухваленням **постанови №1307**²⁹ щодо евакуацій. Це є важливим для гуманітарних організацій, які зокрема надають підтримку евакуйованим і вимушеним переселенцям, щоб забезпечити узгодженість із державними системами та адвокацію захисту внутрішньо переміщених осіб.

Доступ до гуманітарної допомоги й надалі буде непередбачуваним через бойові дії, обмеження пересування та інциденти, коли унаслідок бойових дій страждають гуманітарні працівники, майно та об'єкти, що може призвести до затримок і тимчасового зупинення гуманітарної діяльності у небезпечних районах. Доступ до вразливих людей на окупованих територіях залишатиметься вкрай ускладненим.

Зміни умов роботи, зокрема досягнення перемир'я, потребуватимуть перегляду підходів до реагування. Крім того, скорочення гуманітарного фінансування та нестача фахівців через мобілізацію впливають на спроможності надання допомоги. Тривалий вплив війни на психічне здоров'я, житло, соціальну згуртованість та основні послуги визначатиме життя людей у найближчі роки.

Проводитиметься постійний моніторинг гуманітарної ситуації та потреб для прийняття стратегічних та операційних рішень щодо планування та надання допомоги відповідно до стратегічних пріоритетів. Оцінки кількості людей, які потребують евакуації чи допомоги після обстрілів, ґрунтуються на останніх тенденціях і надалі переглядатимуться на основі регулярних опитувань та оцінок гуманітарних партнерів.

Гуманітарні та безпекові умови в прифронтових та постраждалих районах, включно з доступом до послуг, обсягом руйнувань, ризиками у сфері захисту та динамікою переміщення, аналізуватимуть шляхом проведення моніторингу ситуації, оперативних оцінок, моніторингу у сфері захисту та вибіркового опитувань населення. Усі дані узагальнюватимуться в межах наявних координаційних механізмів та публікуватимуться на відповідних платформах для забезпечення своєчасного аналізу, зокрема щодо умов під час осінньо-зимового періоду та нових потреб.

Частина 2: Гуманітарне реагування

Більше на
humanitarianaction.info

ХАРКІВ, УКРАЇНА

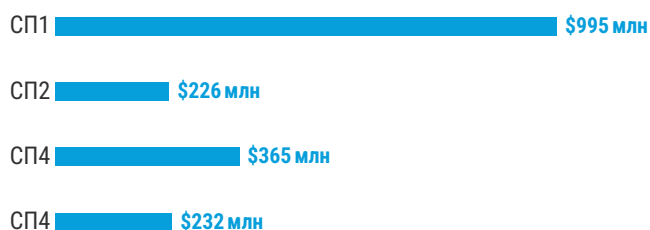
Люди, евакуйовані з прифронтових районів, отримували підтримку від соціальних працівників і гуманітарних команд у транзитному центрі в Харкові. Після прибуття у грудні 2025 року вони також реєструвалися для отримання подальшої грошової допомоги.

Фото: УКГС ООН / Юрій Верес

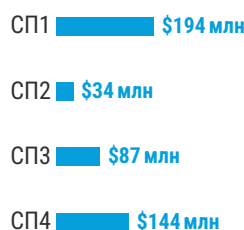

2.1 Стратегічні цілі

СЦ1, розподіл за стратегічними пріоритетами

СЦ2, розподіл за стратегічними пріоритетами

Заходи гуманітарного реагування у 2026 році визначатимуться двома Стратегічними цілями:

Стратегічна ціль (СЦ1):

Надання своєчасної життєво необхідної багатосекторальної допомоги найбільш вразливим внутрішньо переміщеним та непереміщеним постраждалим від війни людям, забезпечуючи їхню безпеку й повагу до їхньої гідності, відповідно до гуманітарних принципів, зокрема для людей з гострими багатосекторальними потребами та забезпечуючи гнучкість реагування на надзвичайні ситуації.

Стратегічна ціль (СЦ2):

Забезпечення доступу до першочергових основних послуг найбільш вразливим внутрішньо переміщеним і непереміщеним постраждалим від війни людям, зокрема в районах із значним рівнем гостроти багатосекторальних потреб, забезпечуючи їхній захист, безпеку й повагу до гідності.

У рамках зусиль, спрямованих на просування ініціативи Гуманітарного перезавантаження в Україні, Гуманітарна команда країни (ГКК) запровадила тематичний підхід, щоб зосередити увагу на ключових гуманітарних потребах України. Загальну концепцію реагування визначають дві зазначені стратегічні цілі, а чотири стратегічні пріоритети забезпечують реалізацію такого бачення на практиці:

Стратегічний пріоритет (СП) 1:

Підтримка найбільш вразливих людей, які залишаються поблизу лінії фронту. Заходи спрямовані здебільшого для забезпечення СЦ1 (життєво необхідна допомога) та СЦ2 (доступ до послуг) у прифронтових районах.

Стратегічний пріоритет (СП) 2:

Допомога вразливим людям, які щойно виїхали, у тому числі були евакуйовані з місць постійного проживання в райони призначення, зокрема у транзитних центрах і місцях тимчасового проживання. Така підтримка призначена для досягнення СЦ1 під час евакуацій та відразу після реєстрації та СЦ2 на етапі початкового облаштування в приймаючих громадах.

Стратегічний пріоритет (СП) 3:

Надання термінової допомоги після обстрілів. Заходи негайного реагування впродовж 72 годин відповідають СЦ1 та середньострокова підтримка (до 3 місяців) сприяє досягненню СЦ2.

Стратегічний пріоритет (СП) 4:

Забезпечення центральної ролі питань соціально-правового захисту вразливих ВПО та найбільш незахищених груп людей, які можуть залишитися без підтримки у межах механізмів соціального захисту. Така допомога спрямована на досягнення СЦ1 та СЦ2 завдяки наданню життєво необхідної допомоги з урахуванням питань соціально-правового захисту для вразливих ВПО та груп людей, які не отримують підтримку у межах систем соціального захисту.

Узгоджуючи пріоритети зі Стратегічними цілями, такий підхід покликаний забезпечити скоординованість діяльності, просувати більш цільові заходи підтримки та гарантувати спрямування ресурсів на найкритичніші потреби постраждалих людей. Кожен стратегічний пріоритет пов'язаний зі Стратегічними цілями у межах пакета першочергових багатосекторальних заходів реагування.

2.2 Люди, яким планується надати допомогу, та люди, яким підтримка планується першочергово

У 2026 році гуманітарні партнери планують надати допомогу 4,1 мільйона людей у рамках чотирьох стратегічних пріоритетів, приділяючи особливу увагу вразливим людям у прифронтових громадах та переміщеним і непереміщеним постраждалим від війни людям, у тому числі тим, хто повернувся до місць постійного проживання.

Кількість людей, яким планується надати підтримку у 2026 році, визначена скоріше з урахуванням більш цільового реагування на основі гостроти потреб і чинників вразливості, а не скорочення потреб чи поліпшення ситуації. Такий підхід пов'язаний з більш жорстким визначенням тематичних пріоритетів, плануванням багатосекторальної допомоги і скороченням фінансування.

Пріоритетність заходів реагування 2026 року була визначена на основі ретельного міжсекторального аналізу гостроти потреб, багатосекторальної оцінки потреб, кластерних та тематичних оцінок, проміжного аналізу реагування та прогалів у рамках ПГПР 2025 року, а також змін ситуації з фінансуванням.

Із загальної кількості 4,1 мільйона людей, яким гуманітарна спільнота планує надати допомогу у 2026 році, 4 мільйони будуть пріоритетними для реагування в рамках СЦ1, а 2,9 мільйона людей планується підтримка згідно зі СЦ2. Географічно допомога спрямована на прифронтові громади, де вплив війни є найбільшим, та північні прикордонні райони, зокрема Сумську та Чернігівську області, де у 2025 році через посилення обстрілів збільшилися потреби. Інші стратегічні пріоритети стосуються всієї країни і базуються на підході, орієнтованому на потреби людей. Значне скорочення фінансування у 2025 році та очікувані обмеження у 2026 році змусили гуманітарну спільноту включити ще один рівень пріоритетності у планування заходів реагування, спрямований на порятунок якомога більшої кількості життів. Як наслідок, за ПГПР 2026 року близько 3,6 мільйона людей мають отримати допомогу в першу чергу.

Відповідно до Стратегічного пріоритету 1 планується надати допомогу найбільшій кількості людей – близько 2,7 мільйона найбільш вразливих людей, які проживають поблизу лінії фронту. Згідно зі Стратегічним пріоритетом 2 планується першочергова підтримка 0,5 мільйона людей, які щойно були змушені залишити домівки та евакуюватися, включаючи тих, хто перебуває в транзитних центрах і місцях тимчасового проживання. У рамках Стратегічного пріоритету 3 близько 0,9 мільйона людей (0,5 мільйона з них першочергово) отримають термінову допомогу після

обстрілів, а відповідно до Стратегічного пріоритету 4 допомогу буде надано 1,1 мільйона людей (0,7 мільйона з них у першу чергу) завдяки заходам у сфері соціально-правового захисту для вимушених переселенців і груп людей, що перебувають у зоні підвищеного ризику та не мають соціального захисту. Пріоритет надається мешканцям районів поблизу лінії фронту, які стикаються з надзвичайними та катастрофічними умовами (багатосекторальний рівень гостроти потреб 4 та 5). Пріоритетне реагування також надаватиметься людям зі значними потребами (рівень гостроти потреб 3) у різних регіонах України.

Гуманітарне реагування в Україні у 2026 році ґрунтується на ретельному, цільовому плануванні заходів, яке проводилося Міжкластерною координаційною групою та Гуманітарною командою країни за підтримки Групи координації даних з метою мінімізації помилок. У рамках цього процесу систематично оцінювалося, чи існують, окрім визначених пріоритетних районів, осередки критично незадоволених потреб. Для моніторингу змін потреб, надання допомоги та усунення дублювання заходів застосовуватимуться кращі практики роботи. Завдяки реагуванню відповідно до стратегічних пріоритетів забезпечується орієнтований на людей підхід, а критерії з урахуванням гостроти потреб і аналіз можливого дублювання зусиль зменшують помилки виключення з реагування тих, хто потребує підтримки, та включення менш пріоритетних потреб. Постійний моніторинг діяльності, спроможностей та результативності партнерів ще більше підвищить точність і підзвітність реагування.

Аналіз реагування

Наразі у нашому центрі проживає понад 250 вимушених переселенців, серед яких є родини з одним із батьків та літні люди. На початку війни у нас було більше підтримки, зокрема ми отримали холодильники, та було фінансування для дрібних ремонтів. Проте останнім часом допомога суттєво зменшилася, а потреби залишаються дуже значними. Люди, які у нас проживають, дуже вразливі, і, на жаль, часто не можуть повністю забезпечувати себе самостійно.

—розповідає адміністраторка місця тимчасового проживання у Дніпрі і сама вимушена переселенка Наталія.

427

операційних партнерів

309

Національних НУО

103

Міжнародні НУО

9

Агенцій ООН

6

Інших

Активні гуманітарні партнери (вересень - листопад 2025)¹

Кластер/Сектор	Кількість партнерів
Освіта	87
Продовольча безпека та засоби до існування	93
Охорона здоров'я	103
Захист	296
Житло та непродовольчі товари	98
Водопостачання, санітарія та гігієна	92
Грошова допомога за пріоритетами	68

¹Партнер вважається активним за умови звітування протягом останніх 3 місяців.

У 2025 році унаслідок ескалації бойових дій та зміни тактики ведення війни³⁰ гуманітарні працівники під час роботи в Україні стикалися зі значними обмеженнями доступу, особливо поблизу лінії фронту. Через зміни лінії фронту гуманітарні організації втратили доступ до понад 51 000 людей у східних районах, яким раніше надавали допомогу. З січня по листопад 2025 року було зарєєстровано³¹ понад 230 інцидентів, пов'язаних з гуманітарним доступом, і 8 гуманітарних працівників загинули, четверо з них під час виконання службових обов'язків. На надання послуг також вплинула військова мобілізація гуманітарного персоналу та/або співробітників. Доступ до окупованих територій залишався вкрай обмеженим, а надана допомога була недостатньою для задоволення необхідного обсягу потреб.

Гуманітарна спільнота продовжує дотримуватися зобов'язань щодо забезпечення соціально-правового захисту та надання допомоги людям, які її потребують, де вони не знаходилися. Попри постійні безпекові загрози та зміну лінії фронту, гуманітарні організації продовжують працювати, адаптуючи свої підходи шляхом планування з урахуванням ризиків та забезпечення передбачуваного гуманітарного доступу завдяки взаємодії з відповідними органами влади. Для надання підтримки мирним мешканцям на окупованих територіях та в районах активних бойових дій, забезпечуючи при цьому безпеку персоналу та постраждалих людей і дотримання принципів надання допомоги на основі потреб,

пріоритетними будуть дистанційний моніторинг та адаптивні механізми надання допомоги.

У 2025 році різке скорочення фінансування призвело до зменшення загальної кількості організацій, що здійснюють оперативну діяльність, з 468 на кінець 2024 року³² до 427 партнерів у 2025 році, і очікується, що ця тенденція продовжиться і в 2026 році³³. Ці зміни непропорційно стосувалися українських неурядових організацій, зокрема організацій, очолюваних жінками, та організацій, що захищають права жінок. Декілька організацій закрили або призупинили свої програми, а інші стикаються з неминучим скороченням послуг. Такі скорочення та перебої в роботі негативно впливають на локалізацію реагування і зменшують спроможності реагування українських організацій. Станом на серпень 2025 року 35 % організацій, що захищають права жінок, повідомили про брак фінансування для програм, що враховують гендерні аспекти³⁴.

Скорочення фінансування призвело до того, що значна кількість людей залишилася без достатнього житла, медичної допомоги, послуг соціально-правового захисту, їжі або чистої води. Гуманітарним партнерам було складно надавати основні послуги найбільш вразливим групам людей, зокрема постраждалим від сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом, постраждалим від гендерно зумовленого насильства, літнім людям та людям з інвалідністю, особливо в районах, які найбільше постраждали від війни.

Як свідчить досвід реагування 2025 року, потрібна більша гнучкість фінансування та його наявність для українських НУО, жіночих і жіночих правозахисних організацій для задоволення потреб людей, які змінюються, а також адаптивного реагування з визначеними на основі наявних даних географічними пріоритетами. Крім того, необхідна адвокація більшої присутності українських НУО та посилення співпраці з місцевими партнерами,

а також постійна адвокаційна робота з донорами у сфері розвитку та взаємодія з учасниками процесу раннього відновлення та розвитку, а також з урядом для підтримки в районах, не включених до ПГПР. Водночас потрібне проактивне планування на випадок надзвичайних ситуацій для реагування на зміни ризиків у сфері захисту та нові хвилі переміщення.

2.3 Стратегія гуманітарного реагування

Загальна стратегія реагування, побудована навколо чотирьох стратегічних пріоритетів для забезпечення багатосекторального реагування, ґрунтується на тематичному підході. Кожний пріоритет пов'язаний із двома стратегічними цілями завдяки пріоритетним багатосекторальним заходам реагування.

Стратегічний пріоритет 1.

Передбачає підтримку найбільш вразливих людей, які залишаються поблизу лінії фронту (0–50 км). Метою є забезпечити сталу життєво необхідну допомогу мирним мешканцям, які стикаються з інтенсивними бойовими діями, ризиками у сфері захисту та позбавлені основних послуг. Пріоритет надаватиметься мешканцям у зоні 20 км від лінії фронту, які вважаються найбільш вразливими та потребують допомоги, зокрема найбільш вразливим групам людей, включно з людьми похилого віку, людьми з інвалідністю, жінками, дітьми, які наражаються на ризики, та вимушеними переселенцями, які зазнали неодноразового переміщення і не можуть виїхати далі у безпечніші райони. У межах 20–50 км від лінії фронту, щоб визначити, кому надаватиметься допомога, будуть застосовані додаткові критерії вразливості щодо непереміщених постраждалих від війни людей, водночас всі вимушені переселенці у цій зоні вважаються вразливими. Визначення лінії фронту відображає зміну характеру бойових дій та різний рівень інтенсивності та впливу обстрілів і точності атак. Лінія фронту залишається відносно статичною на півночі та півдні (уздовж річки Дніпро), але є дуже динамічною на сході, що потребує адаптивних заходів реагування з урахуванням змін гуманітарного доступу, безпекових умов та переміщення населення. Реагування сприятиме досягненню Стратегічних цілей 1 і 2 шляхом надання невідкладної життєво необхідної багатосекторальної допомоги та забезпечення доступу до основних послуг для запобігання подальшому погіршенню гуманітарних умов.

Стратегічний пріоритет 2.

Передбачає реагування на потреби вразливих людей, які щойно були змушені залишити домівки, у тому числі евакуйованих. Головна увага приділятиметься трьом видам короткострокової допомоги (до шести місяців) на всіх етапах вимушеного переміщення із місць постійного проживання до безпечніших приймаючих громад, у тому числі транзитних центрів і місць тимчасового проживання: i) підтримка безпечної евакуації з небезпечних районів із повагою до гідності людей та забезпечення організованої евакуації з урахуванням потреб у сфері соціально-правового захисту; ii) термінова допомога та координація у транзитних центрах, щоб гарантувати безпечне тимчасове розміщення та доступ до основних послуг для людей, які прибувають із прифронтових районів; iii) короткострокова підтримка сімей, які щойно були змушені виїхати, у місцях розміщення, у тому числі у МТП, для надання цільової допомоги та послуг впродовж зазначеного часу. Цей пріоритет передбачає надання підтримки по всій країні залежно від розташування приймаючих областей, визначених урядом, і включає вразливих людей, які евакуюються самостійно. Після шести місяців допомога найбільш вразливим людям, які залишаються у місцях тимчасового проживання та приймаючих громадах, надаватиметься в межах Стратегічного пріоритету 4. Реагування у межах цього пріоритету спрямовано на досягнення обох Стратегічних цілей (1 і 2), і перевага надаватиметься безпечним евакуаціям із забезпеченням гідності людей, негайному безпечному тимчасовому розміщенню та доступу до основних послуг у транзитних центрах і місцях тимчасового проживання, а також цільовій допомозі у приймаючих громадах упродовж визначеного часу.

Стратегічний пріоритет 3.

Надання термінової допомоги після обстрілів. передбачає негайні заходи реагування на безпосередні наслідки обстрілів та ударів, від яких постраждали мирні мешканці, протягом 72 годин, коли місцеві спроможності реагування відсутні або

обмежені (Стратегічна ціль 1), та середньострокову підтримку у зв'язку з опосередкованим впливом обстрілів до трьох місяців, включно з дрібними ремонтами критичної цивільної інфраструктури та продовженням гуманітарної підтримки основних послуг для доповнення урядового реагування (Стратегічна ціль 2). Гуманітарна спільнота надаватиме таку підтримку по всій країні, коли обсяги, інтенсивність або частота ударів та обстрілів перевищують можливості реагування місцевої влади та громад.

Стратегічний пріоритет 4.

Пов'язаний із забезпеченням пріоритетності питань соціально-правового захисту для вразливих ВПО та вразливих груп людей, для яких є значний ризик залишитися без підтримки у межах систем соціального захисту. Таке реагування буде спрямовано на забезпечення підтримки на заключному етапі переміщення ВПО, щоб забезпечити сталість життєво необхідної підтримки та усунути бар'єри для доступу вразливих груп людей до послуг, запобігти поглибленню вразливості та ризиків, зменшити ризик подальшої шкоди, повторного переміщення та повернення до небезпечних районів і сприяти інтеграції у місцеві громади та державні послуги. Така допомога надаватиметься по всій країні для досягнення Стратегічних цілей 1 та 2.

Визначення географічного спрямування, подій та критеріїв вразливості людей, які потребують допомоги за кожним пріоритетом, забезпечує **чітке розмежування для уникнення дублювання та забезпечення взаємозв'язків між стратегічними пріоритетами.** Такий підхід уможливорює гнучкість для адаптування заходів реагування у разі можливих змін пріоритетів з огляду на зміну інтенсивності бойових дій, географічного спрямування або зростання вразливості окремих груп населення.

Реагування за стратегічними пріоритетами буде спрямовано на дві основні групи населення: вимушено переміщені та непереміщені постраждали від війни люди, та особлива увага приділятиметься найбільш вразливим людям, включно з людьми похилого віку, людям з інвалідністю, жінкам, та дітям і жінкам, які наражаються на ризики. Для кожного стратегічного пріоритету критерії вразливості визначатимуть відбір тих, кому надаватиметься допомога.

Допомога надаватиметься у формі послуг, у натуральній формі та у вигляді грошової допомоги та ваучерів. Там, **де це можливо та доцільно, пріоритет надаватиметься грошовій допомозі.** Для просування цього розроблено уніфікований підхід до надання грошової допомоги за пріоритетами для задоволення загальних потреб людей, із застосуванням при цьому різних сум грошових

виплат для кожного стратегічного пріоритету, де це доцільно. Такий тематичний підхід та надання допомоги у межах кластерів буде структуровано навколо пакетів підтримки, визначених для кожного Стратегічного пріоритету для збільшення результативності та ефективності реагування. На операційному рівні кластери продовжать забезпечувати технічне керівництво та якість реагування, а також проводити аналіз і координацію з партнерам для надання підтримки з урахуванням перегляду механізмів координації відповідно до Гуманітарного перезавантаження.

У 2026 році гуманітарне реагування буде спрямоване на райони з найбільшою гостротою потреб, забезпечуючи при цьому гнучкість підходів для реагування по всій країні. Запланована допомога надаватиметься насамперед у найбільш постраждалих прифронтових районах та північних прикордонних регіонах, зокрема в Сумській та Чернігівській областях, де повідомляється про рівні гостроти потреб 4 і 5. Заходи реагування по всій країні передбачають допомогу вразливим людям, які щойно були змушені залишити свої домівки, під час початкової евакуації, надання термінової підтримки після обстрілів, а також забезпечення соціально-правового захисту вразливих ВПО та груп людей, для яких існують значні ризики, що вони можуть залишитися без підтримки у межах механізмів соціального захисту, залежно від тенденцій та частоти подій. **Аналіз потреб на окупованих територіях інтегровано в межах відповідних стратегічних пріоритетів,** дотримуючись підходу, заснованого на правах людини, та використовуючи наявні дані.

План гуманітарного реагування на 2026 рік (ПГПР) структуровано таким чином, щоб **чітко розмежувати гуманітарні потреби, що входять до обсягу цього Плану та для забезпечення яких потрібна термінова життєво необхідна допомога або підтримка, орієнтована на забезпечення соціально-правового захисту, і перехідні потреби та заходи, забезпечення яких знаходиться на перетині із заходами у сфері відновлення або розвитку.** Такі перехідні потреби та заходи визначено та задокументовано в додатку до Плану для адвокації з організаціями, які працюють у сфері розвитку, та урядом. Третю категорію потреб і заходів, які мають бути передані організаціям у сфері розвитку або відновлення, виключено з Плану.

Локалізація

Українські неурядові організації в Україні, зокрема організації громадянського суспільства та волонтерські мережі, відіграють центральну роль у гуманітарному реагуванні, та часто першими надають підтримку, зокрема в районах підвищеного ризику та прифронтових районах. У 2025 році через різке скорочення фінансування особливо

постраждали невеликі українські організації, попри їхню критично важливу роль у реагуванні. Для збереження та просування ролі, присутності та лідерства українських неурядових організацій потрібно продовження адвокаційних заходів.

У межах Гуманітарного перезавантаження операційну координацію на обласному рівні було оптимізовано для сприяння інклюзивності, прозорості та рівному представництву й участі українських партнерів у Гуманітарних операційних координаційних групах, які було щойно створено у трьох хабах із найбільшими гуманітарними потребами. Групи уповноважені ухвалювати операційні рішення та безпосередньо підзвітні Гуманітарній команді країни. Роль місцевих партнерів також була посилена завдяки створенню у 2024 році механізмів територіальної координації для усунення прогалів у координації в важкодоступних районах Сумської області на півночі та Херсонської громади на півдні країни. Місцеві організації є співочільниками цих платформ, які призначені для забезпечення зв'язків між заходами служб надзвичайного реагування і ширшою гуманітарною структурою з метою сприяння співпраці та реагуванню з урахуванням місцевих особливостей.

У 2025 році Гуманітарний фонд для України (УНФ) запровадив моделі територіального виділення коштів для децентралізації пріоритетів фінансування та посилення участі українських НУО у прийнятті рішень щодо розподілу коштів

Фонду, використовуючи їхній досвід, знання та експертизу на місцевому рівні в Харківській та Херсонській областях. Фонд продовжує відігравати ключову роль як інструмент фінансування для українських організацій завдяки цілій низці ініціатив, спрямованих на підтримку як українських організацій, які діють по всій країні, так і місцевих структур. У 2024 році майже 60 % усіх виділених коштів (96 мільйонів доларів США) було надано українським організаціям. У 2025 році ця частка зростає майже до **70 %**: УНФ виділив 134 млн доларів США українським НУО³⁵.

З огляду на зазначені напрацювання Гуманітарна команда країни розробляє План дій щодо локалізації, який спирається на попередні досягнення з 2022 року, зокрема завдяки Гуманітарному фонду для України. Цим Планом передбачено зміцнення лідерства українських організацій у межах стратегічних і операційних платформ координації, збільшення залучення місцевих спроможностей реагування, а також забезпечення більш справедливої їх участі в ухваленні рішень та доступі до ресурсів і створенні партнерств. У 2026 році під керівництвом Гуманітарної групи країни та відповідно до зобов'язань за Великою угодою (Grand Bargain) і зобов'язань Міжвідомчого постійного комітету гуманітарна спільнота продовжить зміцнювати інституційні спроможності та сприяти провідній ролі українських гуманітарних організацій у ефективному реагуванні на гуманітарні потреби.

2.4 Адвокація потреб людей, які не отримують допомоги за ПГПР, зокрема з урядом та/або організаціями у сфері розвитку

У межах ініціативи Гуманітарного перезавантаження Гуманітарна команда країни (ГКК) та Міжкластерна координаційна група (МККГ) провели комплексний огляд і аналіз поточного реагування, включно зі структурами координації та спроможностями на центральному та регіональному рівнях. В огляді також була проведена оцінка потенційних шляхів передачі заходів, які дедалі більше переходять до напряду відновлення і розвитку та сфери послуг, для координації такої діяльності під керівництвом уряду. Кілька кластерів, у тому числі Кластер продовольчої безпеки (засобів до існування), Освітній кластер, Кластер охорони здоров'я та напрям протимінної діяльності були визначені для поступової передачі значної частини їхньої діяльності до системи координації уряду у сфері розвитку. Усі кластери провели аналіз відповідності заявленим цілям для

заходів, що перетинаються із заходами у сфері відновлення та розвитку.

У 2025 році кластери, визначені для передачі функцій, поступово працювали з відповідними урядовими партнерами та структурами координації у сфері розвитку для поетапної передачі функцій. Це включає визначення координаційних структур, ролей і відповідальності та заходів, які мають бути передані. Зокрема, йдеться про розбудову спроможностей (наприклад, для вчителів, медичних працівників та місцевих органів влади), інтеграцію механізмів координації, систем і інструментів збору даних у структури державного управління, а також поступову передачу послуг, включно доглядом, обслуговуванням та інституціями. Заходи підтримки у сферах засобів до існування та житла будуть більше орієнтованими на відновлення,

обмеженими у часі і більше пов'язаними з ринками, державними програмами компенсацій та сталими рішеннями. Грошова та соціальна допомога узгоджується з державними системами соціального захисту для зменшення дублювання. Паралельно посилюються заходи підготовки до надзвичайних ситуацій та раннього попередження, а також відновлення інфраструктури та підвищення стійкості систем. Така робота буде також поєднуватися із покриттям витрат державою, акредитацією навчання, передачею баз даних та поетапною інтеграцією у фінансові механізми відновлення та розвитку протягом найближчих одного-трьох років. Хоча темпи просування у різних кластерів різні, консультації із залученими сторонами тривають,

хоча процес залишається складним, особливо на обласному рівні.

Гуманітарні партнери продовжуватимуть адвокацію щодо посилення провідної ролі та відповідальності уряду та співпраці з організаціями у сфері розвитку щодо потреб, які виходять за межі гуманітарного реагування. Партнерів у сфері розвитку закликають збільшувати підтримку центральних і місцевих інституцій для забезпечення безперервності основних послуг, розв'язання проблем тривалого переміщення та інвестування у зміцнення і реформування систем відповідно до пріоритетів уряду.

2.5 Підзвітність, інклюзивність та якість програм

Чотири стратегічні пріоритети Плану гуманітарного реагування на 2026 рік (ПГПР) визначають багатосекторальне гуманітарне реагування для найбільш вразливих людей, де б вони не знаходились, з урахуванням аспектів соціально-правового захисту та його більш центральної ролі на стратегічному рівні. В основі заходів лежить принцип "Не нашкодь", який поєднується з орієнтованими на громади підходами, ефективними системами перенаправлення для отримання допомоги та посилення моніторингом у сфері захисту для виявлення ризиків і координації заходів і операційних рішень стосовно реагування. Колективні адвокаційні зусилля будуть спрямовані на забезпечення безпечного інклюзивного доступу до основних послуг і допомоги для людей, для яких є найбільші ризики (у тому числі літніх людей і людей з інвалідністю) з урахуванням потреб у доступних місцях для розміщення та сталому догляді з повагою до їхньої гідності та відповідно до принципу інтерсекційності, щоб запобігти виключенню потребуючих з необхідних механізмів підтримки та забезпечити справедливості під час розроблення та реалізації програм. Під час реагування також забезпечуватиметься дотримання обов'язку піклування про працівників українських і міжнародних організацій, які надають допомогу у прифронтових громадах.

Під керівництвом Гуманітарного координатора Гуманітарна команда країни підтверджує свою відповідальність за захист вразливих груп людей, для яких існують ризики сексуальної експлуатації та наруги (СЕН), та забезпечення доступу до відповідних послуг для постраждалих і людей, які наражаються на ризики гендерно зумовленого насильства (ГЗН), і до послуг у сфері захисту дітей, заснованих на правах людини та орієнтованих на постраждалих. Заходи запобігання таким ризикам включають обов'язкові оцінки ризиків, розміщення інформаційних матеріалів

для підвищення обізнаності у транзитних центрах і місцях тимчасового проживання, повідомлення щодо запобігання СЕН (ЗСЕН) та механізми подання скарг, про які повідомляється під час підготовки до евакуації. Такі матеріали та механізми мають бути розроблені у доступних форматах і місцевими мовами та спрямовані на групи людей, які стикаються з додатковими бар'єрами. Завдяки стратегії децентралізації мережа ЗСЕН працює через регіональні хаби, і у 2026 році планується забезпечити її керівництво Секретаріатом на центральному рівні. Локалізація ЗСЕН просувається шляхом зміцнення спроможності громадських структур отримувати інформацію про можливі порушення, використовувати оновлені механізми перенаправлення для отримання допомоги щодо ГЗН та управляти механізмами розгляду скарг на рівні громад. Узгоджена міжвідомча комунікаційна кампанія та спрощені [міжвідомчі стандартні операційні процедури щодо обміну інформацією про випадки СЕН](#)³⁶ у поєднанні з підходом, орієнтованим на постраждалих, забезпечать конфіденційне перенаправлення людей для отримання підтримки з повагою до їхньої гідності. Ці механізми будуть інтегровані з правоохоронними органами, радами ВПО та узгодженими міжвідомчими системами реагування.

Гендерний чинник все ще пов'язаний з посиленням потреб та вразливості, особливо у поєднанні з віком, інвалідністю, належністю до меншин, складом домогосподарства та різноманітністю сексуальної орієнтації, гендерної ідентичності та самовираження та статевих характеристик. Гендерні особливості відіграють більш помітну роль далі від лінії фронту (особливо за межами 20 км), де домогосподарства, що складаються лише з жінок, повідомляють про більший рівень потреб за кількома напрямками, зокрема у сфері продовольчої безпеки, механізмів подолання труднощів та доходів. Реагування інтегруватиме інтерсекційні, інклюзивні підходи для

запобігання розробленню та реалізації програм, які не враховують гендерні особливості, та для забезпечення допомоги, заснованої на потребах. Для покращення моніторингу та звітності, збір та аналіз даних проводитиметься з розподілом за статтю, віком та наявністю інвалідності. Пріоритетом також залишатиметься конструктивне залучення організацій із захисту прав жінок.

Принцип підзвітності перед постраждалими людьми є засадничим для Плану гуманітарного реагування 2026 року для забезпечення відповідності реагування тим видам допомоги, яким віддають перевагу люди, і залучення постраждалих до його формування. Наступного року реагування передбачає взаємодію з громадами на всіх етапах гуманітарного реагування – від розроблення до реалізації програм допомоги та їх моніторингу. Партнери посилюватимуть двосторонню комунікацію, використовуючи достовірні канали комунікацій, яким надають перевагу громади, щоб забезпечити розуміння людьми того, які є види допомоги, хто має на неї право і чому. Партнери також системно інтегруватимуть зворотний зв'язок, отриманий у межах Механізмів скарг і зворотного зв'язку, а також за результатами моніторингу після розподілу допомоги та оцінок, у вдосконалений аналіз, який слугуватиме основою для змін програм і коригування реагування, а також для виявлення груп людей, які залишаються поза увагою. Оцінка дотримання принципу підзвітності перед постраждалими людьми проводитиметься на основі досвіду громад: чи відчують мешканці громад, що їхню позицію чують і враховують під час прийняття рішень, які стосуються їх. У межах Стратегічних пріоритетів принципи підзвітності перед постраждалими людьми будуть впроваджуватися завдяки інструментам комунікацій, адаптованим до кожного пріоритету, гнучкому формуванню програм на основі зворотного зв'язку та усуненню недоліків як стандартним елементам реагування і моніторингу. У 2026 році гуманітарні партнери та керівництво зобов'язуються забезпечувати колективну підзвітність, яка збільшить можливості постраждалих людей на всіх етапах циклу гуманітарних програм впливати на ухвалення рішень, отримувати достовірну інформацію та бачити, як їхній зворотний зв'язок перетворюється на конкретні дії.

2.6 Вартість реагування

У 2026 році для надання життєво необхідної гуманітарної допомоги та послуг у межах чотирьох стратегічних пріоритетів (СП) потрібно 2,31 млрд дол. США. З них 2,05 млрд дол. США визначено як пріоритетні з огляду на операційні ризики та спрямованість програм.

Пріоритетом залишається задоволення особливих потреб людей похилого віку, людей з інвалідністю, у тому числі дітей з порушеннями розвитку (які потребують відповідної адаптації заходів), та інших груп людей, які мають різноманітні потреби. Зокрема шляхом усунення бар'єрів доступу, застосування даних з розподілом за статтю, віком та інвалідністю, та забезпечення конструктивної участі відповідних організацій продовжуватиметься відповідно до [Стандартів гуманітарної інклюзії](#)³⁷ та [Керівних принципів Міжвідомчого постійного комітету щодо інклюзії людей з інвалідністю у гуманітарній діяльності](#)³⁸. Перетин вразливостей підвищує ризики людей у сфері соціально-правового захисту та обмежує доступ до послуг. Потрібне узгоджене, орієнтоване на усунення бар'єрів та інтерсекційне формування програм для забезпечення гідності людей, доступності послуг та безпеки для тих, хто стикається з множинними формами виключення. Цільова підтримка людей, які стикаються з підвищеними ризиками, визначатиме пріоритети реагування та запобігатиме дискримінації під час надання життєво необхідної допомоги та послуг. Тісна співпраця з громадськими організаціями покращить безпечну евакуацію, доступ до допомоги для забезпечення основних потреб, ліків та психосоціальної підтримки. Їх інтеграція у системи перенаправлення та зворотного зв'язку посилить соціально-правовий захист і забезпечить адаптацію програм до змін ризиків протягом 2026 року.

Гуманітарні партнери дедалі більше просувають екологічні підходи, зокрема використовуючи енергоефективні матеріали, сприяючи енергетичній сталості завдяки екологічним джерелам енергії, уникаючи використання азбесту, забезпечуючи сортування будівельних відходів та безпекову оцінку ґрунтових вод перед ремонтом для запобігання забрудненню. Додаткові заходи включають відповідальну утилізацію відходів, безпечний збір медичних відходів та просування енергоефективної теплоізоляції. Завдяки встановленню сонячних систем для комунальних установ зменшуються викиди та забезпечується стале енергопостачання під час відключень електроенергії. Ці заходи допомагають мінімізувати екологічні ризики, забезпечуючи громади безпечним житлом, водою та основними послугами.

Вартість заходів у межах **Стратегічного пріоритету № 1** становить близько 52 % від загального обсягу потреб. Вони спрямовані на швидку та багатосекторальну підтримку громад уздовж лінії фронту, які потерпають від активних бойових дій. На заходи у межах **Стратегічного пріоритету № 2** припадає близько 11 %, причому

пріоритет надається безпечній евакуації, відповідно до гуманітарних принципів, та короткостроковій життєво необхідній підтримці вразливих щойно переміщених людей, які стикаються з негайною небезпекою. Вартість заходів у межах **Стратегічного пріоритету № 3**, які забезпечують оперативне багатосекторальне реагування протягом 24–72 годин після обстрілів у цивільних районах та по критичній інфраструктурі, становить близько 20 %. Частка заходів у межах **Стратегічного пріоритету № 4** становить приблизно 16 %, і вони спрямовані на забезпечення центральної ролі питань соціально-правового захисту найбільш вразливих ВПО та інших вразливих людей, щоб запобігти подальшому загостренню ризиків і збільшенню комплексних гуманітарних потреб людей, які зазнали тривалого вимушеного переміщення та для яких є значний ризик залишитися без підтримки.

Близько 2 % від загального обсягу потреб буде спрямовано на сервісні та координаційні механізми, необхідні для забезпечення узгодженої, доказової та інклюзивної гуманітарної діяльності відповідно до гуманітарних принципів, включно з проведенням оцінок потреб; збором, обробкою та аналізом даних для колективного гуманітарного реагування; стратегічною адвокацією та моніторингом; міжсекторальною координацією (на центральному та регіональному рівнях, у тому числі з міжнародними та місцевими партнерами); питаннями безпеки та спільними сервісами (логістика та телекомунікації).

Методологія розрахунку вартості

У Плані гуманітарних потреб і реагування 2026 року використовується модель розрахунку вартості на основі видів діяльності, розроблена спільно з кластерами та узгоджена з чотирма стратегічними пріоритетами. Обсяг потреб визначався на основі конкретних заходів реагування у межах стратегічних пріоритетів, оцінки кількості людей, яким планується допомога, за групами пріоритетності, різниці в умовах гуманітарного доступу, модальностей доставлення допомоги, географічних відмінностей у вартості, інфляції та інших операційних витрат, а також потреби в багатосекторальній інтеграції у прифронтових умовах та в ситуаціях після обстрілів.

Кластери розрахували вартість для понад 70 видів діяльності у розрахунку на людину як основну одиницю виміру (у деяких випадках – у розрахунку на домогосподарство, місце або послугу). Кластери визначили вартість за одиницю на основі поточних цін на товари, з урахуванням закупівлі на місцевих ринках, логістики, витрат на персонал, спеціалізовані послуги у сфері захисту, інші послуги та матеріали для термінових ремонтів. Реагування включає допомогу в натуральній формі, надання послуг, грошову та ваучерну допомогу для забезпечення

гнучкості задоволення різноманітних потреб. Такий підхід забезпечує інтегровані багатосекторальні пакети реагування для досягнення найбільшої ефективності гуманітарної діяльності. Завдяки йому також забезпечується стратегічний перехід до грошової допомоги, що дозволяє краще адаптувати підтримку до потреб людей. Завдяки таким підходам Планом гуманітарних потреб і реагування забезпечується оптимізація використання ресурсів, підвищення ефективності та зміцнення координації заходів секторів.

Методологія розрахунку вартості

У ПГПР 2026 року використовуються вдосконалені рамкові принципи пріоритезації для максимізації ефективності заходів шляхом уникнення дублювання завдяки розширеній міжвідомчій координації; обміну даними та сумісним системам; розширенню застосування грошової та багатосекторальної допомоги для зменшення логістичних витрат і підвищення гнучкості; спрямуванню підтримки на території з найбільшою гостротою потреб і на найбільш вразливі групи населення; динамічному внесенню змін в заходи на основі моніторингу, зворотного зв'язку та аналізу з урахуванням зміни бойових дій. Гуманітарна команда країни та Міжкластерна координаційна група узгодили новий підхід до надання грошової допомоги для всіх стратегічних пріоритетів, що спростило грошові інтервенції та забезпечило їхню узгодженість і передбачуваність.

Зміни вартості операційних заходів

Попри те що загальний обсяг фінансових потреб у 2026 році нижчий, ніж у попередні роки, це є результатом жорсткої пріоритезації, а не покращення ситуації. Вартість допомоги в розрахунку на людину зростає через інфляцію, волатильність ринків, складніше визначення кількості людей з більшою вразливістю, які потребують допомоги. З огляду на заходи підтримки в межах чотирьох стратегічних пріоритетів, у тому числі кілька видів багатосекторальної підтримки, загальна вартість реагування зростає. Також очікується зростання витрат у районах із обмеженим доступом, адже необхідно застосовувати альтернативні моделі надання допомоги, що потребують додаткових ресурсів. Хоча середня вартість на одного отримувача за послугу залишається на рівні минулорічного Плану, спостерігається значна різниця між секторами. Водночас середня вартість на одного унікального отримувача допомоги є вищою через більш деталізований тематичний підхід, який у середньому передбачає надання більшої кількості послуг одному отримувачу в різних кластерах порівняно з минулорічним планом.

2.7 Огляд грошових, ваучерних програм та багатоцільової грошової допомоги

Плануючи реагування на 2026 рік, гуманітарна спільнота застосувала більш стратегічний та узгоджений підхід до використання грошової допомоги у межах нового Плану гуманітарних потреб і реагування. Грошова допомога визначена пріоритетним видом підтримки там, "де це доцільно", що свідчить про її ефективність, гнучкість та значну затребуваність серед громад, як було зазначено під час планування на 2026 рік. Грошова допомога та допомога у формі ваучерів (ГВД) становить близько 40 % потреб за Стратегічним пріоритетом 1, 55 % – за Стратегічним пріоритетом 2, 33 % – за Стратегічним пріоритетом 3 та 34 % – за Стратегічним пріоритетом 4. Це в сумі складає 889 млн доларів США, потрібних для надання ГВД за ПГПР 2026 року – 39 % від загальних фінансових потреб (29 % призначені для грошових виплат за пріоритетами без обмежень і умов використання та 10 % для секторальної грошової допомоги та допомоги у формі ваучерів). Запланована частка

ГВД залишається нижчою за найбільшу частку ГВД на рівні 50 %, досягнуту у 2022 році.

Реалізація програм грошової допомоги у формі ваучерів здійснюватиметься таким чином, щоб уникнути порушення функціонування системи, врахувати модальності допомоги, яким надають перевагу отримувачів, та водночас сприяти зміцненню сталості.

Грошова допомога за пріоритетами

У 2026 році, замість надання багатоцільової грошової допомоги (БЦГД), буде запроваджено грошові виплати відповідно до стратегічних пріоритетів (i) для домогосподарств, що стикаються із соціально-економічною вразливістю, та (ii) для реагування на раптові потрясіння. Така грошова допомога (ГД) не обмежена умовами використання та адаптована для реагування, відповідно до чотирьох Стратегічних пріоритетів ПГПР 2026 року, щоб тип і

ДОБРОПІЛЛЯ, УКРАЇНА

У липні 2025 року гуманітарні працівники реєстрували вразливих мешканців із прифронтового міста Добропілля на Донеччині для отримання грошової допомоги.

Фото: БФ "Янголи Спасіння"

термін надання підтримки відповідали визначеним тривалим чи викликаним шоком потребам різних груп населення. Метою є забезпечити гнучку грошову підтримку, з урахуванням місцевих умов, яка покриває основні потреби людей у межах кожного пріоритету, завдяки узгодженому підходу до надання грошової допомоги, що безпосередньо сприяє досягненню гуманітарних результатів.

Суми таких переказів за кожним Стратегічним пріоритетом визначені на основі аналізу даних про структуру витрат, фактичного розміру прожиткового мінімуму (ФПМ) та результатів моніторингу після надання допомоги. Усі грошові виплати за пріоритетами здійснюватимуться без обмежень і умов використання, щоб максимально забезпечити гідність людей, гнучкість допомоги та право домогосподарств самостійно приймати рішення. Такий підхід покращує підзвітність перед постраждалими людьми завдяки послідовному наданню прогнозованих сум грошової допомоги на основі спільних параметрів вразливості, адаптованих до кожного пріоритету. По мірі впровадження цього підходу на етапах оцінки, моніторингу та підведення підсумків за результатами роботи суми ГД будуть коригуватися відповідно до змін потреб, вартості проживання та соціально-економічних умов у країні для наступного етапу гуманітарного планування.

Завдяки грошовим виплатам у рамках Стратегічного пріоритету 1 буде надано підтримку 838 019 мешканцям у прифронтових районах. Грошова допомога за цим пріоритетом надаватиметься у вигляді одноразової виплати або щомісячних виплат протягом максимум шести місяців, і через шість місяців буде проведено повторну оцінку ситуації. У рамках Стратегічного пріоритету 2 одноразові грошові виплати для забезпечення загальних потреб протягом перших трьох місяців після евакуації отримають 300 000 людей, які були змушені раптово виїхати та втратили майно. У межах Стратегічного пріоритету 3 аналогічні одноразові виплати для забезпечення нагальних загальних потреб, спричинених пошкодженнями та перебоями послуг, одержать 338 340 людей, які безпосередньо постраждали від обстрілів. Грошові виплати згідно зі Стратегічним пріоритетом 4

призначені для найбільш вразливих внутрішньо переміщених осіб, які зазнали тривалого вимушеного переміщення і наразі проживають не у зоні активних бойових дій (на відстані 51 км або більше від лінії фронту) та не отримують підтримку у межах системи соціального захисту. Суми таких виплат визначають для дорослих, дітей або людей з інвалідністю для тимчасового забезпечення їхніх основних потреб доти, доки вони не будуть успішно зареєстровані у державних програмах допомоги ВПО або інших системах соціального захисту. Загалом за цим пріоритетом передбачено допомогу для 84 010 людей.

Усунення дублювання

Гуманітарні організації застосовуватимуть систему усунення дублювання та стандартні операційні процедури, схвалені Робочою групою з питань надання грошової допомоги та Міжкластерною координаційною робочою групою, щоб забезпечити результативне, економічно ефективно реагування та максимізувати кількість людей, які отримують допомогу.

Зв'язки з системою соціального захисту

Такий підхід до надання грошової допомоги також узгоджується з національною системою соціального захисту України, що забезпечує стратегію подальшої передачі таких функцій після припинення гуманітарної підтримки. Кожний стратегічний пріоритет пов'язаний з відповідними державними програмами. Завдяки координації з центральними та місцевими органами влади у межах усіх пріоритетів гуманітарна грошова допомога заповнює наявні прогалини, а не замінює державну підтримку. Ці зусилля спрямовані на зміцнення національних систем та поступовий перехід до повного покриття потреб людей завдяки механізмам соціального захисту там, де це можливо. У межах подальших зусиль щодо задоволення потреб у сфері соціального захисту продовжиться узгодження модальностей надання грошової та ваучерної допомоги, зокрема узгоджених грошових виплат за пріоритетами, з державною системою.

2.8 Моніторинг реагування

У 2026 році гуманітарні партнери в Україні продовжать звітувати про здійснення гуманітарного реагування, а кластери проводитимуть моніторинг та аналіз даних. За ПГПР 2026 року моніторинг реагування проводитиметься згідно з чотирма Стратегічними пріоритетами. Моніторинг реагування стане основою для аналізу, який має

забезпечити своєчасну та ефективну допомогу найбільш вразливим людям згідно з гуманітарними принципами. Відповідно до принципів Гуманітарного переважання та рекомендацій Гуманітарної команди країни механізми моніторингу та звітності будуть оптимізовані та уніфіковані, щоб завдяки спрощенню процедур для партнерів та відповідності

платформ заявленим цілям забезпечити узгодженість і ефективність звітності.

Основна увага приділятиметься трьома ключовими складовими: потребам і ризикам у конкретних ситуаціях, реагуванню та фінансуванню, а також інклюзивності гуманітарних програм. Виконання планів реагування відстежуватиметься у системі ActivityInfo, де інформація про здійснені заходи включатиме розподіл за географічними районами, статтю, віком та інвалідністю, а також забезпечуватиме секторальний та міжсекторальний аналіз для виявлення прогалин реагування. Моніторинг передбачатиме поєднання кількісних показників із якісними, такими як зворотний зв'язок від громад та моніторинг після розподілу допомоги. Ключовим пріоритетом залишатиметься покращення підзвітності перед постраждалими людьми в межах моніторингу.

У щомісячних дашбордах, що регулярно оновлюються, будуть представлені дані про операційну присутність та виконання заходів за методологією 5W ("Хто що робить, де, коли і для кого"), а дані кластерів консолідуватимуться у періодичних оглядах і звітах.

Крім інформаційних продуктів кластерів, таких як мапи, звіти про ситуацію та дашборди, актуальні дані про реагування будуть загальнодоступні на сайті [HumanitarianAction.info](https://www.humanitarianaction.info). Буде вдосконалено моніторинг фінансування, щоб надати можливість ГКК, Міжкластерній координаційній групі, партнерам та донорам відстежувати надходження коштів, проводити адвокаційні заходи для залучення ресурсів та виявляти прогалини.

ХАРКІВ, УКРАЇНА

Школярка з Харкова Аня дивиться на зруйновану школу поблизу свого дому. Як і багато інших дітей у цьому пошкодженому війною місті, вона навчається у школі, розташованій у підземних приміщеннях, де довгі години не бачить сонячного світла та хвилюється, чи встигнуть її батьки спуститися в укриття у випадку тривоги та обстрілу міста.

Фото: УКГС ООН / Юрій Верес

Частина 3: Тематичне реагування

Більше на
humanitarianaction.info

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ, УКРАЇНА

Надія стоїть біля свого дому в селі Кам'янка Харківської області, який зазнав серйозних руйнувань унаслідок бойових дій. Попри небезпеку, Надія разом із сином вирішили залишитися в селі та нині мешкають у сусідній будівлі, що раніше слугувала літньою кухнею. Гуманітарні організації надали необхідну допомогу, щоб родина могла жити у більш безпечних і гідних умовах.

Фото: УКГС ООН/ Хімена Борразас

СВЯТОГІРСЬК, ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ, УКРАЇНА

У грудні 2025 року міжвідомчий конвой доставив гуманітарну допомогу до Святогірська на Донеччині, зокрема засоби гігієни, питну воду, ліхтарі на сонячних батареях, щоб забезпечити невідкладні потреби людей, які залишаються в міста на навколишніх селах. Гуманітарні співробітники також надали психосоціальну підтримку мешканцям однієї з найбільш постраждалих прифронтових громад.

Фото: УКГС ООН / Олександр Рякін

3.1 Стратегічний пріоритет 1.

Підтримка найбільш вразливих людей, які залишаються поблизу лінії фронту

Це наш дім, і ми будь-що хочемо тут залишитися, але жити тут зараз дуже важко. Крамниці не працюють, запаси майже скінчилися, а через обстріли все більше домівок зруйновано. За таких умов кожне доставлення допомоги, чи то продукти, чи ліки, чи засоби гігієни, – це можливість прожити ще один день. Завдяки гуманітарним партнерами ми отримали те, що нам вкрай необхідно, і за це ми безмежно вдячні.

– каже пані Лілія з сільської громади на Херсонщині.

Більше на humanitarianaction.info

СП 1: Реагування у прифронтових районах

Люди, які потребують допомоги

3,1 млн

Планується надати допомогу

2,7 млн

Планується надати допомогу в першу чергу

2,7 млн

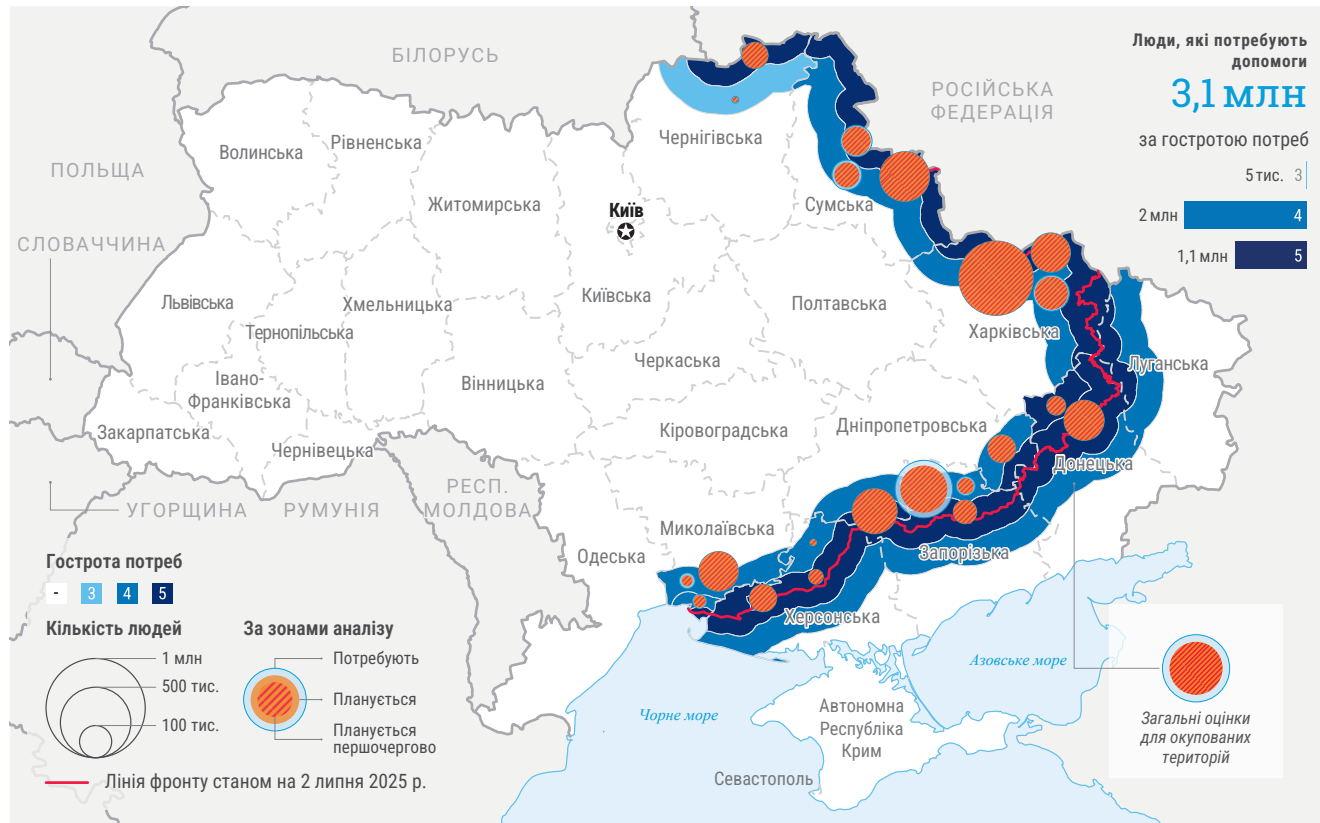
Фінансові потреби (дол. США)

\$1,2 млрд

Першочергові фінансові потреби (дол. США)

\$1,2 млрд

Гострота потреб, потрібна і запланована (першочергова) допомога

Методи допомоги

Грошова допомога за пріоритетами

Розподіл людей, які потребують і яким планується надати допомогу/першочергово, за кластерами

Кластер/Сектор	Потребують допомоги	Планується	Планується першочергово	Фінансові потреби	Першочергові фінансові потреби
Освіта	0,26 млн	0,20 млн	0,20 млн	\$28 млн	\$28 млн
Продовольча безпека та засоби до існування	1,26 млн	0,80 млн	0,78 млн	\$131 млн	\$128 млн
Продовольча безпека	1,26 млн	0,80 млн	0,78 млн	\$131 млн	\$128 млн
Засоби до існування	—	—	—	—	—
Охорона здоров'я	2,78 млн	1,24 млн	1,08 млн	\$54 млн	\$47 млн
Захист	2,72 млн	1,01 млн	1,01 млн	\$153 млн	\$151 млн
Захист	2,72 млн	1,00 млн	1,00 млн	\$77 млн	\$77 млн
Захист дітей	0,95 млн	0,68 млн	0,66 млн	\$51 млн	\$49 млн
Гендерно зумовлене насильство (ГЗН)	1,57 млн	0,30 млн	0,29 млн	\$25 млн	\$24 млн
Житло та непродовольчі товари	2,41 млн	1,02 млн	1,01 млн	\$266 млн	\$265 млн
Водопостачання, санітарія та гігієна	2,87 млн	2,65 млн	2,62 млн	\$203 млн	\$201 млн

Огляд потреб

Очікується, що у 2026 році у межах Стратегічного пріоритету 1 гуманітарної допомоги потребуватимуть 3,1 мільйона людей, які проживають у межах до 50 кілометрів від лінії фронту чи північного кордону в Дніпропетровській, Донецькій, Запорізькій, Миколаївській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях. Ці громади стикаються з найбільш значними та гострими гуманітарними потребами унаслідок тривалого впливу бойових дій та системної деградації життєво важливих послуг.

Гуманітарні потреби поблизу лінії фронту зумовлені насамперед безпосереднім впливом бойових дій, що призводить до постраждалих серед мирних жителів, переміщення мешканців, а також фізичних і психологічних травм, масштабних руйнувань, втрати житла та майна й пошкодження критичної інфраструктури, а також подальшого колапсу основних послуг, зокрема у секторах охорони здоров'я, водопостачання, енергетики, освіти, соціального забезпечення, продовольства та сільськогосподарського виробництва. Унаслідок цього найбільш вразливі групи людей залишаються без критично необхідної підтримки. Обмеження гуманітарного доступу, складні зимові умови та загальна небезпека лише загострюють ці проблеми.

Найбільше потерпають вразливі групи людей, які часто виїжджають останніми та, відповідно, залишаються без підтримки родини. Люди похилого віку та люди з інвалідністю стикаються з підвищеними ризиками через обмежений доступ до медичної допомоги та соціальних послуг, а також додаткові бар'єри для безпечної евакуації. Жінки та дівчинки стикаються з більшими ризиками гендерно зумовленого та пов'язаного з конфліктом сексуального насильства (СНПК). Вони також стикаються з перешкодами щодо отримання послуг у сфері здоров'я матері та дитини та послуг у сфері репродуктивного здоров'я. Діти та підлітки страждають від глибоких психологічних травм та переривання навчання. Вимушені переселенці у прифронтових населених пунктах живуть у вкрай складних умовах і під загрозою повторного переміщення.

Потреби у сільських районах і міських центрах також відрізняються: містяни більш вразливі через постійні перебої основних послуг, таких як централізоване опалення, водо- та електропостачання, що є наслідком цілеспрямованих обстрілів, зокрема медичних закладів і закладів освіти. До цього додається вплив інфляції, незмінність або зниження доходів домогосподарств, унаслідок чого складніше придбати товари та послуги першої необхідності. Натомість сільські громади стикаються з глибшими структурними проблемами через пошкоджену

інфраструктуру, нестачу медичних працівників та обмежені послуги. Складність відновлення основних послуг на тлі необхідності розмінування та через обмежену інфраструктуру означає, що навіть за умови зменшення інтенсивності бойових дій гуманітарні потреби в прифронтових районах залишатимуться.

Реагування у межах цього стратегічного пріоритету ґрунтується на аналізі потреб людей у сфері соціально-правового захисту, з урахуванням віку, гендерних особливостей та інвалідності. Під час реалізації усіх заходів гуманітарні працівники керуються принципом "не нашкодь", щоб завдяки допомозі були мінімізовані ризики для гуманітарних працівників і мешканців, які залишаються в громадах, та не виникали неочікувані негативні наслідки для постраждалих людей. Це забезпечується завдяки зворотному зв'язку з громадами, який враховується під час розроблення та реалізації програм з урахуванням місцевих особливостей. Хоча домогосподарства в прифронтових районах загалом висловлюють схожі уподобання щодо типів допомоги, деякі віддають перевагу грошовій допомозі попри обмежений доступ до фінансових послуг і постачальників таких послуг, які не можуть дістатися до прифронтових територій. Наприклад, у межах 20 км від лінії фронту значно більший попит на тверде паливо (16 % порівняно із 7 % у зоні 21–50 км), що безпосередньо впливає на пріоритети зимової підтримки в цих районах. Так само дані про те, що домогосподарства поблизу лінії фронту, ймовірно, частіше отримували допомогу останнім часом, враховуються при прийнятті рішень щодо того, кому надавати підтримку і в якій послідовності.

Обсяг допомоги у межах стратегічного пріоритету та зв'язки з іншими пріоритетами

Відповідно до Стратегічного пріоритету 1 (СП1) передбачається надання життєво необхідної допомоги мирним жителям, які залишаються у межах до 50 км від лінії фронту та в районах, що межують із Російською Федерацією, де інтенсивність бойових дій, переміщення населення та порушення життєво важливих послуг є найбільш критичними. Такий географічний пріоритет обумовлений найбільшим рівнем гуманітарних потреб, спричинених активними бойовими діями та системним руйнуванням громадської інфраструктури та послуг. Пріоритетом для надання підтримки є 20-кілометрова зона від лінії фронту, де потреби є найгострішими та пов'язані із загрозою життю. Підтримка у зоні 20–50 км забезпечує операційну гнучкість для реагування на зміни лінії фронту та забезпечення спроможності надання допомоги мешканцям у найбільш небезпечних районах. Під час надання допомоги враховуватимуться додаткові критерії вразливості

для надання допомоги домогосподарствам, які наражаються на найбільші ризики.

З операційної точки зору допомога у межах Стратегічного пріоритету 1 є основою сталого реагування та тісно пов'язана з іншими пріоритетами для забезпечення узгодженості підтримки. Стратегічний пріоритет 1 безпосередньо пов'язаний зі Стратегічним пріоритетом 2 у 20-кілометровій зоні, де заходи за Стратегічним пріоритетом 1 направлені на підтримку населення на місцях, а допомога у межах Стратегічного пріоритету 2 призначена для тих, хто залишає ці райони в пошуках безпеки. Водночас Стратегічний пріоритет 1 пов'язаний зі Стратегічним пріоритетом 4 у зоні 20–50 км, що враховує динаміку потреб мешканців прифронтових районів і переміщених осіб. У той час як реагування відповідно до Стратегічного пріоритету 3 пов'язано з наслідками обстрілів як у 50-кілометровій зоні, так і поза її межами, заходи Стратегічного пріоритету 1 спрямовані на постійні системні життєво важливі потреби, що виникають через поточні бойові дії у цій зоні. Таке чітке визначення напрямів, які водночас є взаємопов'язаними, забезпечує надання життєво необхідної допомоги згідно з гуманітарними принципами та поступову передачу функцій допомоги людям на різних етапах переміщення у межах гуманітарного реагування.

З огляду на динамічні умови на лінії фронту (включно із загостренням активних бойових дій на півночі, порівняно нестабільною лінією фронту на сході та ситуацією на півдні, де лінія фронту проходить уздовж річки Дніпро), забезпечення постійної присутності гуманітарних організацій є критично важливим для надання багатосекторальної допомоги там, де життєво важливі послуги зруйновані або суттєво обмежені. Допомога буде надаватися у першу чергу найбільш вразливим людям, включно з людьми похилого віку, людьми з інвалідністю, жінками та дівчинками, які наражаються на ризики, дітьми та тими, хто зазнав повторного переміщення в 20-кілометровій зоні від лінії фронту, для забезпечення життєво необхідної підтримки відповідно до гуманітарних принципів.

Стратегія реагування

У 2026 році 2,7 мільйона людей отримають гуманітарну допомогу в межах Стратегічного пріоритету 1 завдяки двом багатосекторальним пакетам реагування для задоволення потреб у 50-кілометровій прифронтовій зоні, які доповнюють один одного:

- Критична допомога у прифронтових районах для людей, які безпосередньо зазнають впливу бойових дій, згідно зі стратегічною ціллю ПГПР щодо надання життєво необхідної багатосекторальної допомоги у районах активних бойових дій

та системного колапсу критичних послуг. Це включає надання життєво необхідних товарів (продуктів харчування, матеріалів для термінових ремонтів і непродовольчих товарів, засобів гігієни, води (зокрема шляхом підвозу води)), залучення мобільних команд для надання медичних послуг і підтримки у сфері соціально-правового захисту, у тому числі захисту дітей і реагування на ГЗН, надання екстреної травматологічної допомоги, послуг у сфері психічного здоров'я та психосоціальної підтримки, юридичну допомогу та розповсюдження інформації про критично важливі послуги, індивідуальний супровід. Там, де працюють торговельні заклади, розглядатиметься надання підтримки за допомогою грошових (та ваучерних) програм.

- Забезпечення безперервного доступу до основних послуг, збереження гідності постраждалих людей та запобігання подальшому погіршенню гуманітарних умов. Такі заходи включають підтримку в екстремальних погодних умовах, ремонти та підтримку критичної інфраструктури для забезпечення життєво важливих послуг, таких як медична допомога, водопостачання, освітні послуги та послуги соціально-правового захисту, а також транспортна підтримка для найбільш вразливих людей для отримання соціальних послуг.

Ці пакети відрізняються за метою, термінами та форматом надання допомоги. Вибір типів допомоги, включно з грошовою допомогою, допомогою у формі ваучерів, послугами або підтримкою в натуральній формі, ґрунтуватиметься на проведенні постійних оцінок функціонування торговельних закладів залежно від місцевих умов, безпекової ситуації, доступу до фінансових послуг та типів допомоги, яким надають перевагу отримувачі підтримки, щоб забезпечити її відповідність і безпечність.

Під час реалізації заходів вони будуть доповнювати та посилювати підтримку з боку уряду та наявні державні системи там, де вони функціонують, відповідно до загальнодержавних пріоритетів, щоб уникнути створення паралельних структур і водночас посилити механізми соціально-правового захисту на рівні громад. Гуманітарні організації спрямують зусилля на усунення критичних прогалин щодо наявних спроможностей та доступу додатково до державної підтримки, яка надається. Зокрема включно з наданням інтегрованих життєво необхідних послуг первинної медичної допомоги, послуг у сфері психічного здоров'я та психосоціальної підтримки, індивідуальним супроводом, а також проведенням гуманітарних ремонтів пошкоджених об'єктів, спільно з заходами за діючою програмою компенсацій. Ця підтримка залишатиметься необхідною, доки через активні бойові дії, обмеження доступу та правові бар'єри

вразливі люди не матимуть повного доступ до життєво важливих послуг у прифронтовій зоні.

Визначення груп людей, кому планується допомога, та пріоритетів надання допомоги

У 2026 році першочергова допомога буде надаватися залежно від гостроти потреб у географічному районі та вразливості населення. Гуманітарну допомогу планується надати мешканцям у межах 50 км від лінії фронту, причому найбільший пріоритет надаватиметься найуразливішим мешканцям у зоні до 20 км (унаслідок інтенсивних бойових дій і повного припинення послуг).

Для визначення груп людей, яким планується допомога, буде застосовуватися багаторівнева методологія. Вважатиметься, що усі мешканці в зоні від 0 до 20 км від лінії фронту є вразливими і наражаються на ризики. Водночас для надання допомоги мешканцям у зоні до 50 км від лінії фронту будуть враховуватися критерії вразливості,

включаючи вік, інвалідність, стать та статус переміщеної особи, щоб надати пріоритет найбільш вразливим групам.

Вразливі групи людей будуть визначені на основі поєднання географічної зони та критеріїв вразливості за результатами багатосекторальної оцінки потреб. Багатосекторальну допомогу у першу чергу отримуватимуть люди похилого віку та люди з інвалідністю, які часто не можуть евакуюватися, жінки та дівчинки, які наражаються на підвищені ризики гендерно зумовленого насильства, діти та підлітки, які зазнали травм (у тому числі психологічних) та перерви в навчанні, і внутрішньо переміщені особи, особливо ті, які були змушені неодноразово залишати місця проживання. Домогосподарства з дуже низьким соціально-економічним статусом та підвищеним ризиком застосування руйнівних механізмів виживання також потребуватимуть допомоги.

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ, УКРАЇНА

18 листопада 2025 року гуманітарні працівники доставили дрова для пічного опалення вразливим родинам в одному з сіл Харківської області.
Фото: Координаційний гуманітарний центр (КГЦ)

СУМСЬКА ОБЛАСТЬ, УКРАЇНА

Гуманітарні працівники доставили мешканців з охопленого бойовими діями прикордонного села Сумської області до безпечнішого місця.

Фото: Благодійний фонд "Хаустов"

3.2 Стратегічний пріоритет 2. Допомога вразливим людям, які щойно виїхали, у тому числі були евакуйовані, з місць постійного проживання в місця призначення, зокрема у транзитних центрах і місцях тимчасового проживання

Коли я вперше приїхала до цього місця тимчасового проживання, мені було дуже важко, і фізично, і психологічно. Було боляче покидати дім, розлучатися з мамою, а здоров'я стрімко погіршувалося. Допомога гуманітарних працівників, особливо підтримка психолога, була дуже важливою. Спочатку було важко відкриватися, говорити про те, що болить. На це потрібен час. Але підтримка, яку я отримала, і ремонт, який вони зробили тут, змінили все. Завдяки новим пандусам і санвузлам я знову можу пересуватися самостійно. А з іншими мешканцями центру ми вже не просто сусіди – ми стали родиною.

– Ірина, вимушена переселенка з Донеччини, яка зараз живе у Запоріжжі.

Більше на humanitarianaction.info

СП 2: Допомога при переміщенні та евакуації

Люди, які потребують допомоги

504 тис.

Планується надати допомогу

504 тис.

Планується надати допомогу в першу чергу

504 тис.

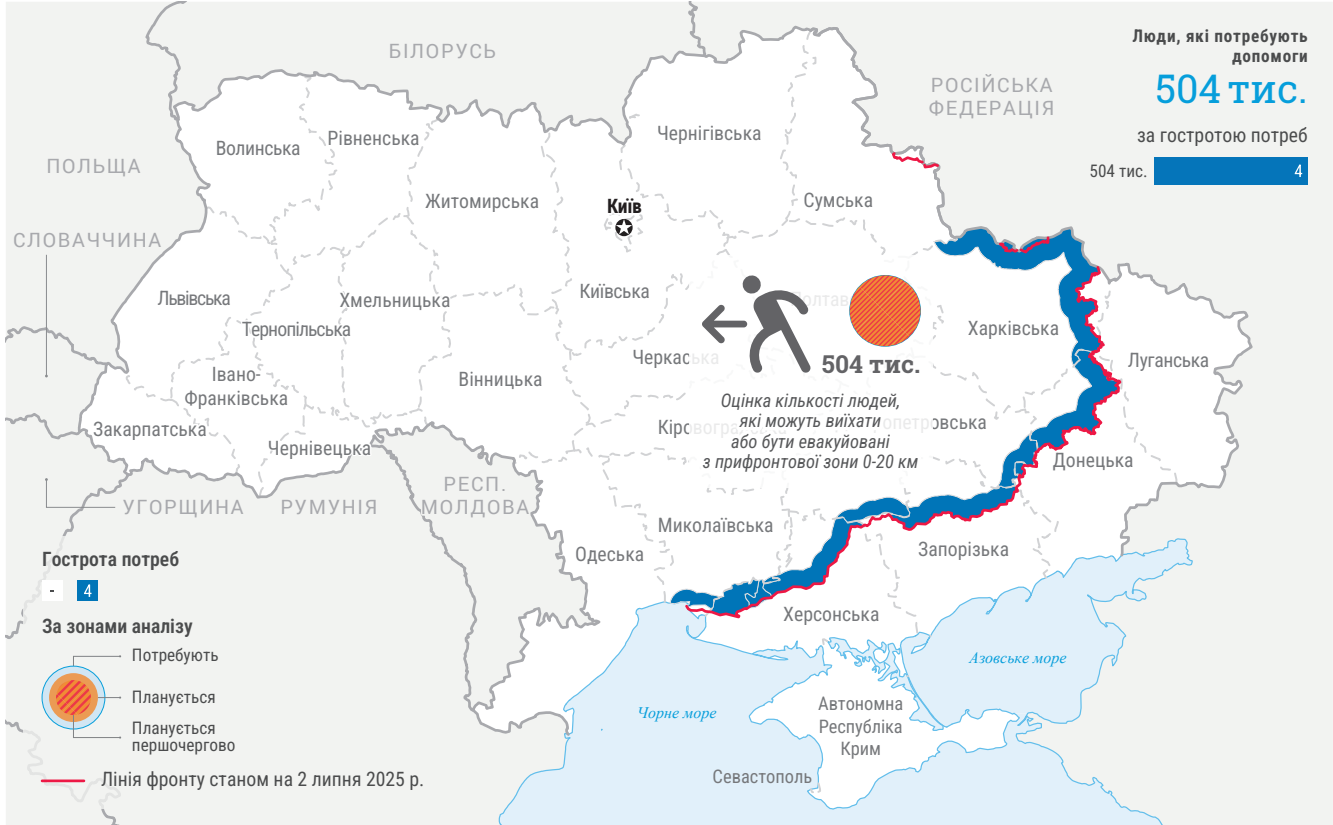
Фінансові потреби (дол. США)

\$260 млн

Першочергові фінансові потреби (дол. США)

\$260 млн

Гострота потреб, потрібна і запланована (першочергова) допомога

Методи допомоги

Грошова допомога за пріоритетами

Розподіл людей, які потребують і яким планується надати допомогу/першочергово, за кластерами

Кластер/Сектор	Потребують допомоги	Планується	Планується першочергово	Фінансові потреби	Першочергові фінансові потреби
Освіта	50 тис.	11 тис.	11 тис.	\$0,6 млн	\$0,6 млн
Продовольча безпека та засоби до існування	126 тис.	126 тис.	126 тис.	\$24 млн	\$24 млн
Продовольча безпека	126 тис.	126 тис.	126 тис.	\$2 млн	\$2 млн
Засоби до існування	126 тис.	40 тис.	40 тис.	\$22 млн	\$22 млн
Охорона здоров'я	252 тис.	214 тис.	214 тис.	\$12 млн	\$12 млн
Захист	504 тис.	504 тис.	504 тис.	\$50 млн	\$50 млн
Захист дітей	176 тис.	82 тис.	82 тис.	\$11 млн	\$11 млн
Гендерно зумовлене насильство (ГЗН)	303 тис.	76 тис.	76 тис.	\$7 млн	\$7 млн
Житло та непродовольчі товари	504 тис.	247 тис.	247 тис.	\$66 млн	\$66 млн
Водопостачання, санітарія та гігієна	504 тис.	101 тис.	101 тис.	\$7 млн	\$7 млн

Огляд потреб

З огляду на змінну динаміку бойових дій та тенденції переміщення очікується, що у 2026 році близько 504 000 людей будуть змушені залишити свої домівки, зокрема у межах оголошених евакуацій. У 2025 році ескалація бойових дій і зміни лінії фронту спричиняли нові хвилі переміщення: понад 130 000 людей³⁹ були евакуйовані за підтримки уряду або гуманітарних організацій, і ще більше виїхали самостійно.

У населених пунктах у межах 20 км від лінії фронту, де оголошено обов'язкову евакуацію, проживають близько 800 000 людей, які перебувають у зоні значного ризику переміщення. Ці люди потребують багатосекторальної термінової підтримки протягом перших шести місяців переміщення – від прифронтових районів до транзитних центрів і далі до приймаючих громад, у тому числі до місць тимчасового проживання. Хоча евакуації здійснюються під керівництвом державних органів, гуманітарна допомога є критично необхідною для доповнення спроможностей урядових організацій, особливо для надання спеціалізованої допомоги людям літнього віку, людям з інвалідністю та сім'ям із дітьми.

За даними Опитування з питань захисту, проведеного Управлінням Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБ ООН) ([UNHCR Protection Survey](#))⁴⁰, 14 % людей, які розглядають можливість переїзду в безпечніші райони, потребуватимуть допомоги з евакуацією. Вразливі люди, що залишаються в небезпечних районах, також потребують доступної та достовірної інформації, щоб ухвалити обґрунтоване рішення щодо переміщення або підготуватися до евакуації, зокрема про наявність послуг у місцях призначення. Люди літнього віку та люди з інвалідністю, які становлять 47 % цієї групи, особливо вразливі та часто виїжджають останніми через втрату того, що вважають опорою: домівок, майна, соціальних виплат і звичних соціальних зв'язків. За даними Міністерства соціальної політики України, станом на січень 2025 року у 42 соціальних установах, які все ще працюють у прифронтових районах, проживає близько 67 000 мешканців. Потрібна термінова релокація таких закладів, проте спроможності для прийому в інших регіонах уже перевантажені. Діти також стикаються з особливими ризиками розлучення з родинами, психологічних травм, переривання навчання, що потребує відповідних спеціалізованих та сприятливих для дітей підходів і послуг. Крім того, жінки, дівчинки та вразливі групи людей наражаються на підвищені ризики гендерно зумовленого насильства та експлуатації.

Після того, як вони залишили домівки, внутрішньо переміщені особи, як ті, кого евакуювали державні органи чи гуманітарні організації, так і ті, хто виїхав самостійно, перед подальшим переміщенням зазвичай перебувають у транзитних центрах. Критично важливим залишається забезпечити відповідну та доступну пропускну спроможність таких центрів, особливо для людей з обмеженою мобільністю, дітей та жінок, для яких є ризики. За даними Міжнародної організації з міграції (МОМ) і Кластера координації та управління об'єктами розміщення ВПО, 60 % транзитних центрів, де було проведено оцінку, мають суттєві бар'єри доступності для людей з інвалідністю та людей літнього віку, а 40 % знаходяться у непридатних приміщеннях, де через велику ротацію та обмеженість місць для перебування постійно виникає перенавантаження. Перед тим як рушити далі, ВПО, які туди прибули, мають стабілізувати свій стан та отримати критично необхідну допомогу. Зокрема вони мають бути забезпечені місцем для короткострокового перебування, харчовими продуктами, гігієнічними та непродовольчими (індивідуальними і сімейними) наборами, інтегрованими послугами первинної медичної допомоги, а також ключовими послугами у сфері соціально-правового захисту щодо відновлення/отримання документів, достовірної інформації та перенаправлень для отримання допомоги, психосоціальної підтримки та індивідуального супроводу.

У місцях переміщення, зокрема у місцях тимчасового проживання, де часто розміщують найбільш вразливих людей, залишаються гострі потреби, у тому числі у вимушених переселенців, які не зупинялися у транзитних центрах. У 2025 році у понад 800 МТП по всій країні, де загалом проживає 48 000 людей⁴¹, було [зареєстровано](#) щонайменше 14 000 ВПО⁴², які нещодавно залишили свої домівки. Понад третину таких ВПО (39 %) зареєстровано в Дніпропетровській та Харківській областях. А у центральних і західних областях також продовжують приймати вимушених переселенців як у МТП, так і в інших місцях. Складнощі пошуку місць в МТП посилюються через невідповідність умов проживання, брак приватності, відсутність доступної інфраструктури та спеціалізованих послуг у багатьох закладах як у містах, так і в сільській місцевості, що збільшує ризики у сфері захисту, зокрема підвищує ризики гендерно зумовленого насильства. Як було зазначено під час консультації з організаціями людей з інвалідністю та радами ВПО, труднощі з пошуком відповідного місця для тимчасового проживання та доступу до послуг можуть змушувати людей відкладати евакуацію, навіть за наявності значної загрози життю, що особливо актуально для людей літнього віку, людей з інвалідністю, дітей і жінок у групі ризику.

Обсяг допомоги у межах стратегічного пріоритету та зв'язки з іншими пріоритетами

У межах Стратегічного пріоритету 2 розглядаються невідкладні гуманітарні потреби, що виникають унаслідок вимушеного переміщення протягом перших шести місяців, включно з евакуаціями з районів, де люди стикаються з підвищеними ризиками через ескалацію бойових дій або погіршення умов проживання внаслідок війни. Заходи у рамках цього пріоритету передбачаються по всій країні, у тому числі у районах, де оголошено обов'язкову евакуацію, інших небезпечних районах уздовж маршрутів переміщення до безпечніших місць, а також у приймаючих населених пунктах, включно з центральними та західними областями.

Діяльність за Стратегічним пріоритетом 2 спрямована на підтримку вимушених переселенців у рамках організованих урядом або гуманітарними організаціями евакуацій; людей, що виїжджають із окупованих територій; людей, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права (МГП), людей, які були звільнені та репатрійовані в межах гуманітарних домовленостей; вразливих внутрішньо переміщених осіб, які залишають небезпечні райони самостійно, часто без підтримки та необхідних речей, не маючи достовірної інформації, інколи не користуючись транзитними центрами. Пріоритет надається тим, хто стикається з найбільшими бар'єрами щодо безпечного пересування та своєчасного доступу до послуг, зокрема: людям літнього віку, людям з інвалідністю, дітям у групі ризику, постраждалим від порушень прав людини, одноосібним домогосподарствам.

Щоб узгодити підтримку та запобігти дублюванню, заходи згідно зі Стратегічним пріоритетом 2 чітко відмежовані від інших пріоритетів. Ця допомога спрямована виключно на початковий етап переміщення з прифронтових і небезпечних районів та на короткострокову підтримку одразу після прибуття. Вона відрізняється від заходів за Стратегічним пріоритетом 1, які спрямовані на людей, які залишаються в районах зі значними ризиками, а також від підтримки відповідно до Стратегічного пріоритету 3, призначеної для постраждалих від обстрілів. Водночас заходи пов'язані з підтримкою згідно зі Стратегічним пріоритетом 3 у ситуаціях, коли масовані обстріли призводять до евакуації або вимушеного переміщення людей. Допомога людям, які перебувають у тривалому переміщенні понад шість місяців, здійснюється в межах Стратегічного пріоритету 4, який передбачає підтримку та послуги у сфері соціально-правового захисту для тих, чий ризик та чинники вразливості зберігаються або поглиблюються після завершення початкового періоду підтримки.

Стратегія реагування

У рамках стратегічного пріоритету 2 у 2026 році будуть задоволені гуманітарні потреби близько 504 000 людей, які, за оцінками, можуть бути вимушено переміщені, в тому числі у межах оголошених евакуації. Багатосекторальна допомога для таких переміщених осіб, включаючи евакуйованих, спрямована на задоволення потреб найбільш вразливих груп людей на кожному етапі переміщення. Пріоритетом є своєчасне надання життєво необхідної допомоги людям, які виїжджають з районів підвищеного ризику, забезпечення їхньої безпеки, гідності та доступу до основних послуг відповідно до Стратегічної цілі 1 ПГПР. Реагування структуровано навколо трьох інтегрованих багатосекторальних пакетів:

- Пакет заходів 1. Гуманітарна підтримка евакуації з районів підвищеного ризику,
- Пакет заходів 2. Негайна допомога та стабілізація в транзитних центрах та проміжних евакуаційних пунктах.
- Пакет заходів 3. Підтримка людей під час подальшого переміщення та початкового розміщення в безпечніших приймаючих громадах, в тому числі для вразливих людей, які не відвідували транзитні центри.

У межах Пакету реагування 1 перевага надається забезпеченню безпечного та гідного переміщення людей, які наражаються на ризики, включно з підтримкою для прийняття поінформованих рішень. Відповідно до [Рекомендацій щодо гуманітарних евакуацій](#)⁴³, гуманітарна допомога доповнюватиме державні евакуації завдяки налагодженим механізмам координації на місцевому рівні. Гуманітарна допомога ґрунтуватиметься на принципах добровільності, інклюзивності, відсутності дискримінації, збереженні єдності сімей та враховуватиме найкращі інтереси дитини, а також індивідуальні потреби, включно зі спеціалізованими евакуаціями для літніх людей та людей з інвалідністю, першою психологічною допомогою, перевезенням особистих речей і худоби для збереження засобів до існування, а також забезпеченням первинної медичної допомоги у приймаючих громадах. По всьому маршруту евакуації буде забезпечене надання допомоги у незначних обсягах (вода, харчові продукти тощо) для задоволення нагальних потреб людей. На запит департаментів охорони здоров'я партнери координуватимуть переміщення медичних закладів у безпечніші райони. У співпраці з Мінсоцполітики буде реалізовано спеціальні моделі допомоги, які передбачають залучення гуманітарної підтримки для евакуації найуразливіших людей, які мешкають у закладах у прифронтових районах.

Пакет реагування 2 спрямований на забезпечення стабілізації в транзитних центрах, де надаватимуться багатосекторальні послуги, допомога в натуральній формі та грошова допомога (грошові виплати за пріоритетами) для забезпечення нагальних потреб і сприяння подальшому переміщенню до приймаючих громад, включно з місцями тимчасового проживання та приватним житлом. Належні умови для прийому евакуйованих будуть забезпечені завдяки, зокрема, облаштуванню місць для короткострокового перебування; створенню інклюзивної інфраструктури для людей з інвалідністю; залученню персоналу, який пройшов навчання щодо роботи з вразливими групами (людьми літнього віку, людьми з інвалідністю, дітьми, жінками, які наражаються на ризики), та заходам підготовки до осінньо-зимового періоду для безпечного функціонування центрів. Крім послуг для реагування на складні та небезпечні для життя умови, буде розподілятися така допомога в натуральній формі, як засоби першої необхідності й гігієни, медикаменти та медичні матеріали, набори для жінок, дівчинок, дітей і людей з інвалідністю, вагітних і жінок, які кормлять груддю, гаряча їжа, харчові продукти, непродовольчі набори для подальшої дороги та початкового облаштування у приймаючих громадах. Ключові послуги в транзитних центрах включають забезпечення доступу до питної води, санітарно-гігієнічних умов, надання сприятливих для дітей, інклюзивних та орієнтованих на постраждалих людей послуг, правову допомогу, індивідуальний супровід, психосоціальну підтримку, інформування про права та наявні послуги, допомогу з маршрутами подальшого переміщення, пошуком місць проживання у місцях тимчасового проживання. Ключовою залишатиметься координація з місцевою владою, яка дедалі більше братиме на себе провідну роль у управлінні транзитними центрами, як передбачено [новим законодавством про евакуації](#)⁴⁴.

На етапі початкового розміщення у приймаючих громадах заходи у межах пакету 3 спрямовані на забезпечення безпечного розміщення в гідних умовах в громадах та місцях тимчасового проживання по всій країні, а також надання послуг супроводу для найвразливіших вимушених переселенців, які щойно переїхали в громади. Цей етап є критичним для запобігання вторинному переміщенню та передчасному поверненню до небезпечних зон через незадоволені потреби. У рамках Пакету передбачена підтримка до шести місяців, включно з забезпеченням постійного піклування, забезпеченням критично необхідних засобів до існування, доступу до державних послуг і сприянням у пошуку більш сталих і прийнятних умов для проживання. Серед таких послуг допомога з відновленням особистих документів, первинна медична допомога та психологічна підтримка,

соціальні послуги та підтримка у громадах, перенаправлення для отримання допомоги у спеціалізованих медичних закладах, забезпечення доступу до освіти та безперервності навчання, а також систем соціального захисту, тобто послуг, які не можуть бути ефективно надані у транзитних центрах. Критичним компонентом залишатиметься забезпечення достатньої кількості місць та необхідних заходів мінімізації ризиків, базових умов проживання та доступності для вразливих людей у МТП. Водночас має враховуватися, що такі центри є тимчасовим рішенням, а не кінцевим пунктом для ВПО. Ця категорія людей становить близько 15% евакуйованих, які прибувають до транзитних центрів, і вразливих людей, які виїжджають самостійно безпосередньо до МТП. Відповідна підтримка включатиме: цільові ремонти житла, покращення інклюзивності, забезпечення необхідними непродовольчими товарами. Крім МТП, у приймаючих громадах будуть реалізовуватися перехідні заходи із забезпечення ВПО житлом, зокрема підтримка для оренди для людей працездатного віку та ремонт непридатного житла, яке могло б бути відремонтовано для подальшого розміщення ВПО.

На всіх етапах переміщення для забезпечення гідності людей та можливості самостійно ухвалювати рішення пріоритетною, коли це можливо, буде грошова допомога. Водночас визнається, що в невідкладних ситуаціях може бути потрібна допомога в натуральній формі або безпосередньо у формі послуг. Гуманітарна допомога доповнюватиме державні системи, заповнюючи прогалини у випадках, коли державні спроможності перевантажені. Для забезпечення безпечної, гідної та інклюзивної допомоги в межах цього Стратегічного пріоритету ключовими є розбудова місцевих спроможностей, забезпечення участі громад та ефективних механізмів перенаправлення для отримання допомоги і зворотного зв'язку.

Визначення груп людей, кому планується допомога, та пріоритетів надання допомоги

У межах Стратегічного пріоритету 2 головна увага приділяється своєчасній, життєво необхідній підтримці людей, які стикаються з найвищими ризиками внаслідок нещодавнього переміщення. Географічні пріоритети залишаються гнучкими та визначаються на основі оперативного моніторингу бойових дій, державних оголошень про евакуацію, перебоїв основних послуг, а також навантаження на транзитні центри та приймаючі громади вздовж маршрутів переміщення. У межах цих територій підтримка у першу чергу спрямовується на найвразливіших людей, зокрема літніх людей, людей з інвалідністю, дітей, домогосподарства, очолювані одним із батьків, а також тих, хто наражається на

ризика через нещодавнє переміщення, включно з людьми, які не можуть евакуюватися без сторонньої допомоги. Додаткова увага приділяється людям, які були змушені виїхати самостійно та не мають інформації, соціальних зв'язків або предметів першої необхідності. Через свою вразливість вони часто потребують негайної гуманітарної допомоги

після прибуття у безпечні райони. Люди, які евакуюються з тимчасово окупованих територій, а також постраждалі від порушень прав людини, належать до групи людей з високим рівнем потреб, що потребують особливого підходу.

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ, УКРАЇНА

Гуманітарні працівники допомагають мешканці охопленого бойовими діями Покровська евакуюватися до безпечніших районів України.
Фото: УКГС ООН/ Хімена Борразас

ОДЕСА, УКРАЇНА

Гуманітарні працівники забезпечили мешканців Одеси, які постраждали внаслідок обстрілу, матеріалами для термінових ремонтів.
Фото: ГО "Десяте квітня"

3.3 Стратегічний пріоритет 3. Надання термінової допомоги після обстрілів

Того вечора до мене приїхала сестра. Ми просто сиділи на лавці біля будинку й розмовляли, коли пролунав гучний вибух. Ми ледве встигли забігти всередину. Скрізь скло, все в диму, а будинок здригнувся від удару. Вранці я побачила наслідки: зірваний дах, вибиті вікна. У моєї літньої сусідки вщент згорів будинок, а її чоловік загинув. Вони були такими добрими, щирими людьми... Досі не можу збагнути, чому так сталося саме з ними... Коли приїхали гуманітарні працівники й привезли матеріали для ремонту, я зрозуміла, що я не сама з цим горем. У такі моменти надія – це все, що в нас залишається.

– розповідає мешканка Краматорська Людмила.

Більше на
humanitarianaction.info

СП 3: Надання термінової допомоги після обстрілів

Люди, які потребують допомоги

2,7 млн

Планується надати допомогу

929 тис.

Планується надати допомогу в першу чергу

535 тис.

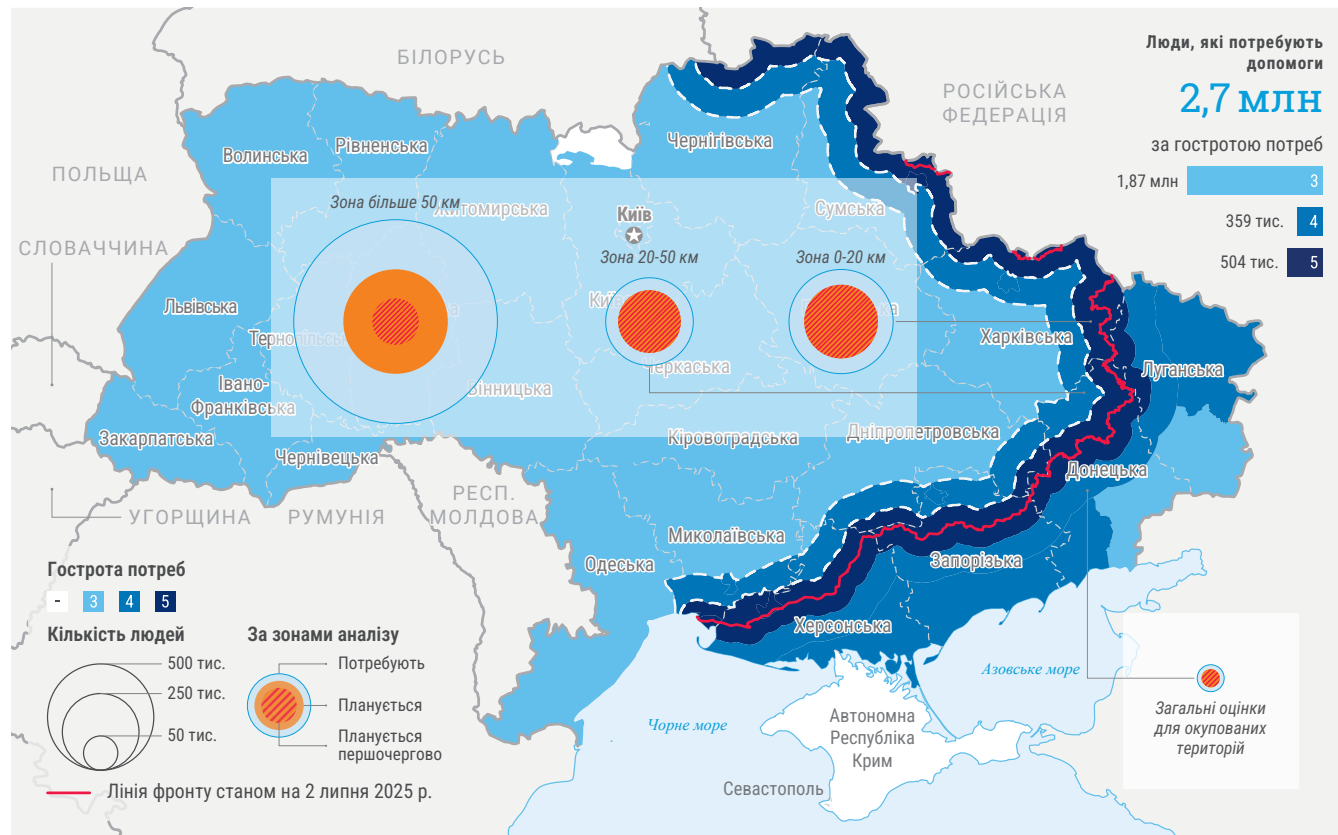
Фінансові потреби (дол. США)

\$452 млн

Першочергові фінансові потреби (дол. США)

\$297 млн

Гострота потреб, потрібна і запланована (першочергова) допомога

Методи допомоги

Грошова допомога за пріоритетами

Розподіл людей, які потребують і яким планується надати допомогу/першочергово, за кластерами

Кластер/Сектор	Потребують допомоги	Планується	Планується першочергово	Фінансові потреби	Першочергові фінансові потреби
Освіта	0,27 млн	0,14 млн	0,08 млн	\$13 млн	\$8 млн
Продовольча безпека та засоби до існування	0,38 млн	0,38 млн	0,34 млн	\$15 млн	\$10 млн
Продовольча безпека	0,38 млн	0,38 млн	0,34 млн	\$5 млн	\$4 млн
Засоби до існування	0,38 млн	0,03 млн	0,02 млн	\$10 млн	\$6 млн
Охорона здоров'я	0,47 млн	0,38 млн	0,38 млн	\$16 млн	\$16 млн
Захист	2,74 млн	0,87 млн	0,47 млн	\$54 млн	\$30 млн
Захист	2,74 млн	0,36 млн	0,21 млн	\$27 млн	\$16 млн
Захист дітей	0,84 млн	0,43 млн	0,21 млн	\$21 млн	\$10 млн
Гендерно зумовлене насильство (ГЗН)	0,98 млн	0,08 млн	0,06 млн	\$6 млн	\$4 млн
Житло та непродовольчі товари	2,74 млн	0,50 млн	0,29 млн	\$145 млн	\$85 млн
Водопостачання, санітарія та гігієна	2,74 млн	0,90 млн	0,53M	\$97 млн	\$57 млн

Огляд потреб

Обстріли та удари й надалі становлять значну загрозу для мешканців України, як через безпосередній ризик для їхнього життя та майна, так і опосередковано унаслідок перебоїв основних послуг через пошкодження закладів та інфраструктури. Хоча обстріли переважно відбуваються у прифронтових районах, до кінця 2025 року також посилюються та розширюються удари по всій країні унаслідок застосування далекобійних ракет, від яких все частіше потерпають і населені пункти від лінії фронту. Географічна вразливість у зонах дуже високого ризику та в місцевостях, де можливості місцевої влади у деяких районах вичерпані, є основними чинниками гуманітарних потреб. Крім того, здатність постраждалого населення долати наслідки бойових дій знижується через наявні соціально-економічні чинники вразливості, особливо для родин з людьми похилого віку, людьми з інвалідністю та домогосподарств із одним годувальником.

Гуманітарні потреби відрізняються залежно від умов на місцях та гостроти ситуації. Так, у сільських мешканців обмежений доступ до основних послуг, і потреби загострюються через послаблення місцевих механізмів реагування, зокрема екстрених медичних служб, що посилює вразливість людей. У міських центрах, доступність послуг загалом краща, але через значні пошкодження життєво важливої та критичної інфраструктури, у тому числі багатоквартирних будинків, медичних закладів, закладів освіти, систем водопостачання, електро- та теплопостачання, торговельних закладів, порушується надання основних послуг. Унаслідок щільності населення в містах обстріли спричиняють велику кількість постраждалих, оскільки під час одного обстрілу можуть бути поранені або загинути багато людей. Вичерпання індивідуальних механізмів подолання труднощів та інституційних спроможностей через повторні атаки обумовлює потребу у швидкому й узгодженому гуманітарному реагуванні задля порятунку людей, забезпечення соціально-правового захисту та добробуту постраждалих і відновлення критичних послуг.

Для реагування на зазначені потреби потрібна ціла низка заходів від підготовки (навчання надавачів допомоги, завчасне розміщення запасів, моніторинг ризиків у сфері захисту) до термінового реагування у перші 72 години після обстрілу (забезпечення їжею, грошовими виплатами, матеріалами для термінового ремонту житла, медичними послугами, психосоціальною підтримкою, сприяння возз'єднанню сімей, надання інформації, перенаправлень для отримання спеціалізованої допомоги, допомоги з перевезенням), а також визначення людей, яким потрібен довгостроковий індивідуальний супровід; середньострокова підтримка до трьох місяців (переважно реагування

на опосередковані наслідки: гуманітарні ремонти інфраструктури та житла, підтримка для сплати оренди, відновлення засобів існування, утеплення осель, юридична допомога з відновленням документів та отриманням компенсацій за пошкоджене чи знищене майно, індивідуальний супровід, підтримка на рівні громад).

Підзвітність перед постраждалими людьми і міжсекторальні аналізи (зокрема щодо гендерних, вікових потреб, потреб з урахуванням інвалідності та ризиків у сфері захисту) — є невід'ємною частиною оцінки потреб після обстрілів та планування термінового реагування. Це забезпечує інклюзивність і своєчасне надання адресної допомоги вразливим групам людей з урахуванням зворотного зв'язку в режимі реального часу.

У межах цього Стратегічного пріоритету підкреслює важливість інклюзивного, своєчасного та узгодженого гуманітарного реагування, спрямованого на мінімізацію наслідків ударів та обстрілів, які посилюються поблизу та далі від лінії фронту на зміцнення стійкості громад по всій Україні.

Обсяг допомоги у межах стратегічного пріоритету та зв'язки з іншими пріоритетами

У межах Стратегічного пріоритету 3 передбачає надання допомоги по всій країні з огляду на те, що через розширення та зміну характеру ведення війни удари можуть відбуватися у будь-якому регіоні України. Хоча обстріли найчастіше відбуваються у 20-кілометровій прифронтовій зоні, реагування на безпосередні та опосередковані наслідки планується також за межами цих зон з урахуванням вразливості (наприклад, допомога домогосподарствам з одним із батьків, людям похилого віку, людям з інвалідністю, людям, які мають економічні й соціальні чинники вразливості, а також зазнають підвищених ризиків у сфері захисту), тенденцій, обсягів наслідків та спроможності реагування місцевих органів.

Чітке розмежування та управління заходами, які перетинаються з підтримкою згідно зі Стратегічним пріоритетом 1 (через значну інтенсивність і частоту ударів у прифронтових районах) та зі Стратегічним пріоритетом 2 (коли масовані обстріли призводять до евакуації), є ключовими для ефективної координації та розподілу ресурсів. Аналіз вразливості населення для цього Стратегічного пріоритету включає географічні чинники, пов'язані з ризиком ударів, тенденції та масштаби атак, а також склад домогосподарств (зокрема домогосподарства з одним годувальником, люди похилого віку, люди з інвалідністю), економічні та соціальні чинники вразливості, а також підвищені ризики у сфері захисту, гендерно зумовленого насильства та експлуатації. Такий багатоплановий підхід забезпечує пріоритетне надання допомоги там, де стійкість

людей зменшується найбільше. Така допомога включає негайне та середньострокове реагування на значні руйнування, пов'язані з війною, протягом періоду до трьох місяців, після якого очікується, що заходи відновлення та відбудови поводитимуться під керівництвом урядових органів. Через відмінності в потребах, готовності систем і підходах кластерів необхідні диференційовані пакети реагування у прифронтових зонах та інших постраждалих районах. Такий стратегічний підхід забезпечує узгоджене, інклюзивне планування програм згідно з принципами підзвітності відповідно до динаміки гуманітарної ситуації, що швидко змінюється.

Стратегія реагування

Багатосекторальне реагування на обстріли спрямоване на задоволення нагальних гуманітарних потреб та підтримку невідкладних та середньострокових заходів відповідно до Стратегічних цілей ПГПР 2026 року. Планується, що у 2026 році близько 2,7 млн людей, які постраждали від обстрілів, отримають гуманітарну допомогу. У межах цього Стратегічного пріоритету передбачено два пакети реагування:

- Пакет негайного реагування після ударів та обстрілів передбачає життєво необхідну допомогу протягом перших 72 годин після атаки. Пакетом передбачено оперативне надання грошової допомоги, продуктів харчування, води, матеріалів для ремонтів, основних медичних послуг та заходів соціально-правового захисту, спрямованих на стабілізацію постраждалого населення. Заходи підтримки будуть спрямовані на зменшення страждань унаслідок поранень, переміщення та втрати житла й майна, з повагою до людської гідності та прав людини. Особлива увага приділятиметься і заходи мінімізації ризиків будуть запроваджені для вразливих груп людей: домогосподарств, які очолюють жінки, дітей та їхніх опікунів, людей з інвалідністю та людей похилого віку. У межах цього пакету передбачено підтримку реагування на першочергові потреби здебільшого відповідно до Стратегічної цілі 1 (СЦ1) ПГПР (забезпечення своєчасної та термінової допомоги відповідно до гуманітарних принципів). Окремі заходи також сприятимуть швидкому відновленню роботи критично важливих послуг та інфраструктури відповідно до Стратегічної цілі 2 (СЦ2) ПГПР.
- Середньостроковий пакет реагування, який охоплює період до трьох місяців, буде спрямований на відновлення основних послуг і дрібні ремонти критичної інфраструктури. Передбачаються ремонти житла, гуманітарні ремонти громадських центрів, закладів освіти і охорони здоров'я, систем водопостачання та опалення, а також підтримка засобами існування.

Допомога у сфері соціально-правового захисту включатиме інформування, перенаправлення для отримання спеціалізованої допомоги щодо гендерно зумовленого насильства або захисту дітей, психосоціальну підтримку та правову допомогу. Найбільш вразливим групам людей надаватиметься індивідуальний супровід для розв'язання їхніх комплексних потреб. Гуманітарні партнери сприятимуть локалізації, розбудовуючи спроможності місцевих надавачів послуг, які працюють у районах, що часто зазнають обстрілів, забезпечуючи їхню підготовку відповідно до стандартів у сфері соціально-правового захисту та технічних вимог. Після обстрілів, які спричиняють пошкодження громадських мереж та зниження стійкості громад, надаватиметься підтримка щодо зміцнення або створення громадських механізмів, включно з місцевими структурами та мережами. Ці заходи сприятимуть досягненню СЦ1 і СЦ2, забезпечуючи доступ до послуг та необхідного соціально-правового захисту.

Ці пакети також доповнюватимуть заходи готовності до надзвичайних ситуацій та сезонну підтримку як окремі види діяльності, не обмежені часовими рамками реагування. Зокрема вони включатимуть багатосекторальну розбудову спроможності для забезпечення готовності до обстрілів, підтримку комплексного планування на випадок надзвичайних ситуацій, допомогу для забезпечення сталості систем, завчасне розміщення запасів критично необхідних медичних ресурсів, включаючи травматологічні та хірургічні набори, посилення громадських механізмів соціально-правового захисту, моніторинг у сфері захисту та цільову підтримку вразливих груп людей у зимовий період, особливо для забезпечення опалення.

Модальності надання допомоги залишатимуться гнучкими, з можливістю адаптування до змін умов роботи та видів підтримки, яким надають перевагу отримувачі допомоги. Залежно від потреб людей проводитимуться грошові виплати, а також надаватимуться ваучери, допомога в натуральній формі та послуги.

Такий інтегрований і поетапний підхід забезпечить доповнення зусиль уряду, заповнюючи критичні прогалини під час реагування на надзвичайні ситуації та щодо середньострокової підтримки з повагою до людської гідності. Гуманітарні організації надаватимуть своєчасну допомогу для порятунку життів, стабілізації ситуації та задоволення нагальних потреб постраждалих. Довгострокові заходи з відновлення, довші за період трьох місяців, включно з відновленням, сталим наданням послуг та економічним відновленням, виходять за межі гуманітарного мандату та залишаються відповідальністю державних органів та організацій у сфері розвитку. Успішна передача функцій підтримки

після завершення тримісячного періоду реагування, у тому числі завдяки спільному плануванню та реалізації заходів на етапі надзвичайної допомоги, сприятиме сталості та підвищенню стійкості постраждалих громад.

Визначення груп людей, кому планується допомога, та пріоритетів надання допомоги

Визначення груп людей, яким надаватиметься допомога, здійснюватиметься на основі доказових критеріїв вразливості з урахуванням географічної близькості до обстрілів, складу домогосподарств, соціально-економічного становища та ризиків у сфері захисту, відповідно до принципу підзвітності перед постраждалими людьми.

Термінове гуманітарне реагування у першу чергу буде спрямовано на оперативне надання допомоги людям та в районах, де стійкість критично підважена внаслідок ударів. Географічна пріоритетизації ґрунтуватиметься на аналізі тенденцій, масштабів, інтенсивності та частоти обстрілів, спроможності реагування місцевих органів, а також ризику повторних атак. Координація з місцевими

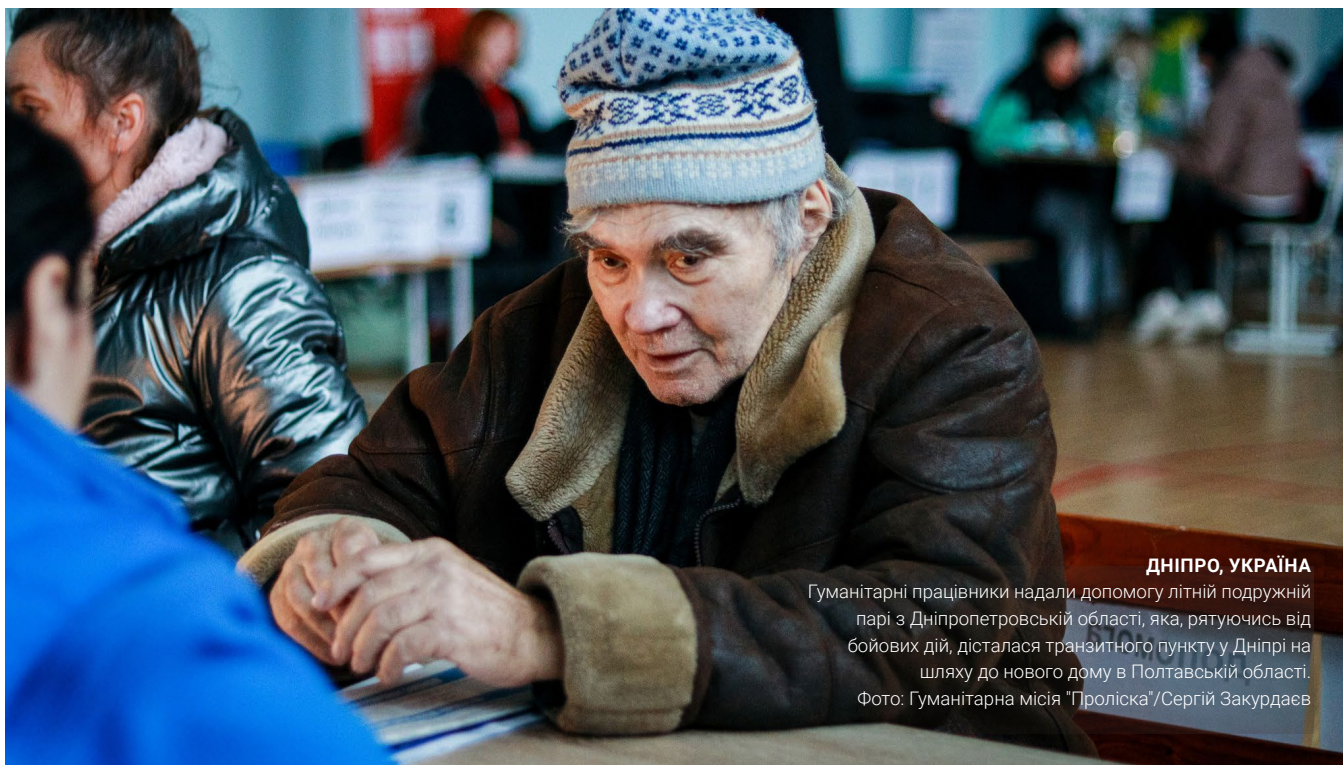
органами влади забезпечить спрямування гуманітарної допомоги на найбільш вразливі групи там, де державні спроможності перевантажені. Завдяки врахуванню чинників вразливості підтримка надаватиметься тим, хто найменш здатний самостійно впоратися з наслідками кризи. Пріоритет надаватиметься безпосередньо постраждалим від обстрілів, домогосподарствам із підвищеною вразливістю, зокрема домогосподарствам з одним годувальником та сім'ям, які стикаються з економічними труднощами; людям із соціальною вразливістю, зокрема людям з інвалідністю, хронічними захворюваннями, а також домогосподарствам, які доглядають за утриманцями, що потребують постійної підтримки; людям із підвищеними ризиками у сфері захисту, які стикаються з обмеженим доступом до послуг або наражаються на ризики гендерно зумовленого насильства чи дискримінації. Окрема увага приділятиметься внутрішньо переміщеним особам, а також мешканцям віддалених районів з обмеженим доступом до основних життєво необхідних послуг.

ХАРКІВ, УКРАЇНА

3 травня, після удару безпілотною, який пошкодив численні житлові будинки, гуманітарні працівники надали допомогу постраждалим родинам, у помешканнях яких було вибито вікна.

Фото: Благодійний фонд "Хаустов"

ДНІПРО, УКРАЇНА

Гуманітарні працівники надали допомогу літній подружній парі з Дніпропетровської області, яка, рятуючись від бойових дій, дісталася транзитного пункту у Дніпрі на шляху до нового дому в Полтавській області.
 Фото: Гуманітарна місія "Проліска"/Сергій Закурдаєв

3.4 Стратегічний пріоритет 4. Забезпечення центральної ролі питань соціально-правового захисту вразливих ВПО та найбільш незахищених груп людей, які можуть залишитися без підтримки у межах механізмів соціального захисту

Ми все життя прожили в Бахмуті. Там виростили дітей, бачили, як підростають троє наших онуків, відзначали родинні свята. Але після того, як син загинув унаслідок обстрілу, ми більше не могли залишатися там: кожен куточок нагадував про втрату. Ми знайшли прихисток у місці тимчасового проживання в Дніпрі, і залишаємось тут. Залишалися навіть, коли минулої зими через блекауту ми були без світла й опалення, спали в кількох светрах, загортаючись у все, що мали. Ми вдячні за підтримку, завдяки якій ми змогли пережити ті найважчі моменти.

— розповідає літнє подружжя Валентини та Олександра з Донецької області, яке нині проживає у Дніпрі.

Більше на humanitarianaction.info

СП 4: Гуманітарна підтримка у сфері захисту

Люди, які потребують допомоги

2,7 млн

Планується надати допомогу

1,1 млн

Планується надати допомогу в першу чергу

1,0 млн

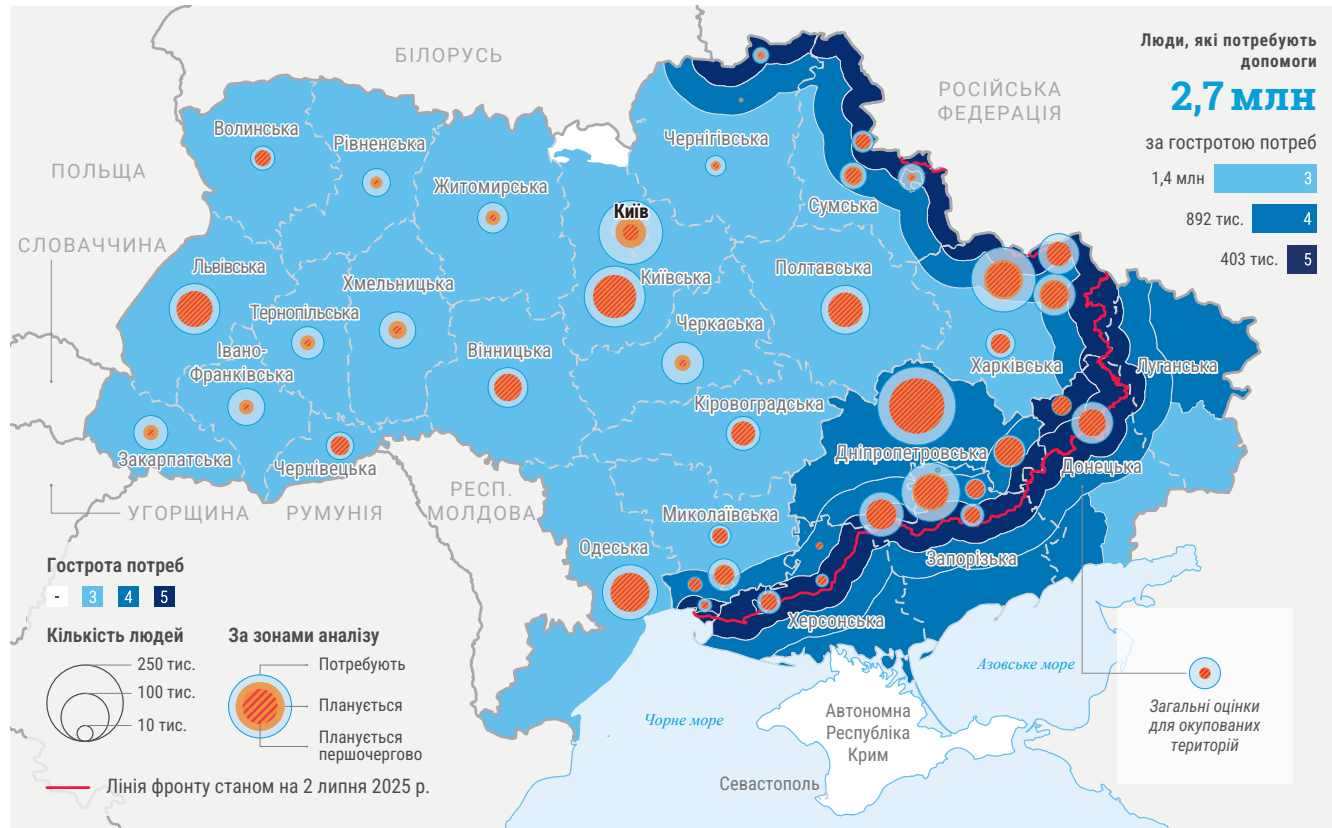
Фінансові потреби (дол. США)

\$377 млн

Першочергові фінансові потреби (дол. США)

\$292 млн

Гострота потреб, потрібна і запланована (першочергова) допомога

Методи допомоги

Грошова допомога за пріоритетами

Розподіл людей, які потребують і яким планується надати допомогу/першочергово, за кластерами

Кластер/Сектор	Потребують допомоги	Планується	Планується першочергово	Фінансові потреби	Першочергові фінансові потреби
Освіта	0,37 млн	0,19 млн	0,11 млн	\$17 млн	\$10 млн
Продовольча безпека та засоби до існування	1,41 млн	0,64 млн	0,47 млн	\$136 млн	\$107 млн
Продовольча безпека	1,41 млн	0,23 млн	0,17 млн	\$30 млн	\$22 млн
Засоби до існування	1,41 млн	0,51 млн	0,41 млн	\$106 млн	\$85 млн
Охорона здоров'я	1,85 млн	0,17 млн	0,13 млн	\$8 млн	\$6 млн
Захист	1,95 млн	0,75 млн	0,66 млн	\$112 млн	\$90 млн
Захист	1,94 млн	0,73 млн	0,64 млн	\$69 млн	\$61 млн
Захист дітей	0,97 млн	0,37 млн	0,26 млн	\$27 млн	\$19 млн
Гендерно зумовлене насильство (ГЗН)	0,74 млн	0,18 млн	0,12 млн	\$16 млн	\$11 млн
Житло та непродовольчі товари	1,30 млн	0,24 млн	0,21 млн	\$70 млн	\$63 млн
Водопостачання, санітарія та гігієна	1,69 млн	0,51 млн	0,27 млн	\$18 млн	\$9 млн

Огляд потреб

У 2026 році близько 2,7 мільйона внутрішньо переміщених осіб та вкрай вразливих груп людей, які не отримують допомогу в межах систем соціального захисту, потребуватимуть гуманітарної допомоги. Тривале переміщення поглиблює вразливість багатьох ВПО, які не можуть скористатися державними механізмами підтримки, знайти прийнятне житло чи забезпечити стабільний дохід для задоволення своїх особливих потреб після початкового потрясіння внаслідок переміщення. Через це їхнє становище погіршується, і зростають ризики повторного переміщення, передчасного повернення до небезпечних районів, застосування руйнівних механізмів подолання складнощів, подальшої шкоди та зростання психосоціального напруження, що впливає на їхні можливості використання прав. [41 %](#)⁴⁵ вимушених переселенців має особливі потреби, зокрема це люди похилого віку, люди з інвалідністю, люди з хронічними захворюваннями, домогосподарства з одним годувальником, діти та жінки в групі ризику, а також постраждали від пов'язаного з війною насильства та порушень прав людини. Саме ці групи мають найменшу спроможність подолання труднощів і стикаються з найбільшими бар'єрами доступу до основних послуг та інтеграції в приймаючі громади.

Вразливість ще більша у мешканців місць тимчасового проживання та інших інституційних форм розміщення, де вони проживають в умовах, що не відповідають мінімальним стандартам: перенаселеність, відсутність приватності, нагальна потреба в ремонтах, недостатнє опалення та зимова підтримка, слабкі зв'язки з надавачами послуг і обмежений доступ до водопостачання та водовідведення. Це підкреслює потребу в більш відповідних житлових рішеннях у поєднанні з посиленням інтеграції у місцеві громади та доступу до послуг. [55 % МТП](#) потребують модернізації для забезпечення доступності для людей з інвалідністю та людей похилого віку⁴⁶. Хоча МТП розглядаються як тимчасове житло для ВПО і не призначені для довготривалого проживання⁴⁷, до 82 % мешканців проживають у них понад два роки, що посилює вразливість і залежність від допомоги.

Осередки гострих багатосекторальних потреб спостерігаються і серед найбільш вразливих ВПО, які проживають не у МТП, зокрема потреб у сферах соціально-правового захисту, житла, продовольчої безпеки, засобів існування, охорони здоров'я та освіти. Незабезпеченість житлом є ключовим чинником ризику для [86 % ВПО](#), які орендують житло або проживають у МТП і стикаються зі значною нестабільністю умов проживання⁴⁸. Майже 60 % домогосподарств, які залишаються у МТП, зазначають фінансові обмеження основною перешкодою для переїзду. 80 % повідомляють,

що не залишили б центр незалежно від допомоги, що, за даними профілювання ВПО, проведеного MOM і Кластером координації та управління об'єктами розміщення ВПО, свідчить про тривалий негативний вплив переміщення на безпеку, стабільність і добробут мешканців. Третина ВПО не може отримати компенсацію за пошкоджене або зруйноване житло через відсутність документів або недостатню поінформованість про відповідні програми. Найбільш вразливі ВПО стикаються зі значними бар'єрами щодо отримання медичних послуг та освіти, зокрема через фінансові труднощі та брак інформації. Особливо це стосується людей з інвалідністю, людей із хронічними захворюваннями або у стані психологічного стресу, постраждалих від пов'язаного з війною насильства та порушень прав людини, а також постраждалих від гендерно зумовленого насильства, у яких обмежений доступ до інклюзивної первинної медичної допомоги, реабілітації та спеціалізованих послуг. Діти переживають емоційний стрес і зазнають втрат у навчанні: [77 %](#) дітей шкільного віку зазнали негативного впливу переміщення, що потребує довгострокової психосоціальної підтримки та програм надолуження освітніх втрат⁴⁸.

Ризики у сфері захисту посилюються зі збільшенням тривалості переміщення. Багато вразливих ВПО потребують правової допомоги, індивідуального супроводу, доступу до інформації та перенаправлень для реалізації своїх прав, зокрема у сферах соціально-правового захисту, гендерно зумовленого насильства, захисту дітей, житлових, земельних і майнових прав, а також забезпечення безперервності навчання. Постраждалі від гендерно зумовленого насильства та діти в групі ризику часто не можуть отримати конфіденційний супровід, психосоціальну підтримку, медичну допомогу, безпечне житло та юридичні консультації, особливо в умовах МТП. Порушені соціальні зв'язки в громадах додатково послаблюють соціальну згуртованість і підсилюють потребу в інтеграції в громадах. Без підтримки засобами існування ці групи людей залишаються залежними від гуманітарної допомоги, що підвищує ризики експлуатації та руйнівних механізмів подолання труднощів. Люди похилого віку та люди з інвалідністю, які не мають соціальних і родинних мереж підтримки, стикаються зі значними перешкодами у доступі до соціального захисту, спеціалізованих послуг і гідного житла, що призводить до підвищеного ризику інституціоналізації.

Обсяг допомоги у межах стратегічного пріоритету та зв'язки з іншими пріоритетами

Заходи у межах цього Стратегічного пріоритету спрямовані на допомогу вимушеним переселенцям, які проживають за межами 20-кілометрової

прифронтової зони та після отримання короткострокової допомоги одразу після переміщення продовжують стикатися з ризиками й бар'єрами доступу до основних послуг та інтеграції у приймаючих громадах. Реагування спрямоване на запобігання подальшому поглибленню їхньої вразливості, забезпечення безперервності основної допомоги, зменшення ризиків у сфері захисту (зокрема передчасного повернення до небезпечних районів, повторного переміщення або подальшої шкоди), а також на зменшення залежності від руйнівних механізмів подолання труднощів. Така допомога надаватиметься по всій країні, за винятком 20-кілометрової прифронтової зони, і буде спрямована на осередки гуманітарних потреб ВПО в приймаючих громадах у центральних, західних та інших порівняно безпечніших регіонах. У цих громадах ВПО можуть отримувати державні послуги, що сприятиме зменшенню їхньої довгострокової залежності від гуманітарної допомоги та інтеграції в місцях переміщення. Підтримка у межах цього Стратегічного пріоритету також спрямована на вкрай вразливих сільських мешканців, зокрема дрібних аграріїв уздовж всієї лінії фронту (0–50 км).

Підтримка надаватиметься у першу чергу ВПО в умовах тривалого переміщення (понад шість місяців), які й надалі мають критичні незадоволені потреби та не отримують достатню державну допомогу. До цієї групи належать люди похилого віку, люди з інвалідністю, домогосподарства з одним годувальником, діти та інші люди з підвищеними ризиками у сфері захисту, зокрема ризиками гендерно зумовленого насильства, пов'язаного з війною насильства та порушень прав людини. Для цих груп людей унаслідок тривалого переміщення все ще обмежено можливість реалізації прав, отримання послуг і забезпечення безпеки.

Допомога згідно з цим Стратегічним пріоритетом за своєю суттю та цілями чітко відрізняється від заходів Стратегічного пріоритету 3 (реагування після обстрілів) та Стратегічного пріоритету 1 (реагування у прифронтових районах). Водночас така допомога доповнює заходи згідно зі Стратегічним пріоритетом 2 (евакуації), забезпечуючи безперервність підтримки найбільш вразливих ВПО, які після початкової фази переміщення (перші 6 місяців) і надалі стикаються з ризиками у сфері захисту або потребують спеціалізованих послуг соціально-правового захисту.

Стратегія реагування

У рамках Стратегічного пріоритету 4 у 2026 році 1,1 мільйона найбільш вразливих внутрішньо переміщених осіб отримають гуманітарну допомогу та послуги. Багатосекторальна підтримка у межах цього пріоритету буде спрямована на подолання

комплексних ризиків і вразливостей, з якими стикаються внутрішньо переміщені особи, що залишаються у невідповідних умовах через тривале переміщення. Для забезпечення центральної ролі питань соціально-правового захисту та Стратегічних цілей ПГПР, заходи передбачатимуть надання життєво необхідної допомоги, з урахуванням питань соціально-правового захисту, забезпечення безперервності допомоги найбільш вразливим людям, зменшення бар'єрів у доступі до основних послуг, зменшення ризиків у сфері захисту та руйнівних механізмів подолання труднощів, таких як передчасне повернення до небезпечних районів або повторне переміщення, а також подолання наслідків незадоволених і накопичених критичних потреб груп людей, які наражаються на значні ризики.

Допомога надаватиметься як інтегрований пакет, що враховує взаємопов'язані потреби та доповнює державні послуги, особливо там, де вразливі вимушені переселенці стикаються з бар'єрами доступу до державних послуг. Пакет допомоги спрямований на розв'язання найгостріших проблем у сфері захисту, включно з пов'язаним із війною насильством та порушенням прав, завдяки наданню соціальної підтримки, такої як індивідуальний супровід, психосоціальна підтримка, надання інформації про права, доступ до послуг, безперервність навчання, правова допомога щодо оформлення документів реєстрації цивільного стану та розв'язання питань у сфері житла, землі та майна. Гуманітарні партнери посилять і оптимізують шляхи перенаправлення для отримання допомоги для випадків, пов'язаних зі значними ризиками у сфері захисту, гендерно зумовленим насильством (ГЗН), захистом дітей та порушенням навчання, а також вдосконалять механізми у громадах для розширення мереж безпеки, сприяння соціальній згуртованості та інтеграції з місцевими структурами та державними послугами. Спеціалізовані послуги для постраждалих від ГЗН включатимуть конфіденційний індивідуальний супровід, психосоціальну підтримку, термінову допомогу з проживанням, правові консультації та планування безпеки. Крім того будуть створюватися безпечні простори для жінок і дівчинок та розбудуватися спроможностей організацій, які не працюють у сфері ГЗН, щодо безпечного перенаправлення людей для отримання допомоги. Діти, які наражаються на ризики, отримають сприятливу психічну, медичну та психосоціальну підтримку, послуги індивідуального супроводу та інші спеціалізовані послуги, такі як підтримка дітей без супроводу або дітей, які наражаються на ризики, шляхом забезпечення альтернативного сімейного догляду чи пошуку і возз'єднання сімей. Для дітей також буде організоване навчання для надолуження прогалів у навчанні для зменшення освітніх втрат і переривань у навчанні, спричинених переміщенням.

Для забезпечення гідних умов проживання підтримка у сфері житла та непродовольчих товарів, а також водопостачання, санітарії та гігієни (ВСГ) буде спрямована на усунення неналежних умов у місцях тимчасового проживання і приватному житлі. Заходи включатимуть надання необхідних предметів домашнього вжитку, підтримку взимку, утеплення, дрібні ремонти⁴⁹, покращення доступності, допомогу з орендою та орієнтовану на людей допомогу соціальним установам. Додатково завдяки індивідуальному супроводу та інформаційним послугам вразливі вимушені переселенці отримають державні медичні послуги, засоби до існування та можливості для пошуку більш сталого житла не у МТП, які призначені як тимчасове житло для переміщених осіб і не розраховані на тривале перебування. Вимушені переселенці, які мають право на державні виплати, але не можуть їх отримати, отримають цільову грошову допомогу для усунення таких прогалин.

У прифронтових сільських районах дрібні аграрії, які залишаються в зоні 0–50 км від лінії фронту, які належать до вразливих груп людей, що можуть залишитися без підтримки у межах системи соціального захисту, отримають термінову короткострокову підтримку для виробництва продуктів харчування, щоб забезпечити споживання домогосподарств, зменшити економічну вразливість і запобігти застосуванню домогосподарствами негативних механізмів подолання труднощів, а також для забезпечення базових умов проживання. Крім того, партнери виступатимуть за їх включення до державних програм соцзахисту завдяки стратегічним партнерствам.

Підтримка буде спрямована на надання послуг у поєднанні з грошовою допомогою та допомогою у натуральній формі. Вона доповнюватиме та інтегруватиметься з державними системами, щоб запобігти поглибленню ризиків і вразливостей у випадках перевантаження державних спроможностей, особливо у сфері соціально-правових послуг та обслуговуванні МТП. Гуманітарні заходи будуть розраховані на певний час і поступовим зменшенням залежності від гуманітарної допомоги завдяки локалізації функцій підтримки, розбудові спроможностей, орієнтованих на послуги, для підтримки якісних програм і посилення підзвітності перед постраждалими людьми.

Визначення груп людей, кому планується допомога, та пріоритетів надання допомоги

Для визначення найбільш вразливих внутрішньо переміщених осіб, яким має бути надана першочергова підтримка в межах Стратегічного пріоритету 4, застосовувалися показники вразливості, сформовані на основі Огляду з питань захисту УВКБ ООН ([UNHCR's Protection Survey](#)⁵⁰) та Матриці відстеження переміщення МОМ ([IOM Displacement Tracking Matrix](#)⁵¹). Ці показники враховують географічні зони, порушення послуг (житло, доступ до основних товарів і послуг, залежність від кризових механізмів подолання труднощів), а також фактори, пов'язані з правами людини, зокрема відсутність послуг у сфері психічного здоров'я та правового консультування; наявність особливих потреб (інвалідність, хронічні захворювання, домогосподарства з одним годувальником, діти з підвищеними ризиками, вагітні та жінки, які годують грудьми); роз'єднання сімей; труднощі з доступом до освіти; погіршення економічних можливостей; а також відсутність соціальної допомоги.

Під час реалізації заходів допомоги керуватимуться орієнтованим на людей підходом до пріоритетизації. Він передбачає урахування потреб у сфері соціально-правового захисту та даних оцінок на рівні домогосподарств і окремих людей, із пріоритетом для ВПО та вразливих сільських мешканців з підвищеними ризиками, зокрема літніх людей, людей з інвалідністю, домогосподарств з одним годувальником, дітей і жінок у групі ризику, постраждалих від порушень у сфері захисту, людей, які проживають у неналежних житлових умовах, а також людей, не можуть скористатися державними системами підтримки без додаткової допомоги. Своєчасне виявлення людей, які мають численні фактори ризику та чинники вразливості і потребують багатосекторального реагування, забезпечуватиметься завдяки моніторингу у сфері захисту та підходам, заснованим на взаємодії з громадами.

3.5 Послуги координації, тематичні та спільні послуги

Компонент координації, тематичної та системної підтримки забезпечує узгоджене та ефективне гуманітарне реагування згідно з принципом підзвітності. Він об'єднує такі допоміжні сервіси, як логістика та телекомунікаційні послуги, координація, дані та аналіз, гуманітарний доступ, адвокація та засадничі тематичні напрями підтримки гуманітарних партнерів для надання своєчасної, якісної та інклюзивної допомоги людям, які її потребують, особливо в складних умовах, що швидко змінюються.

Логістичні та телекомунікаційні послуги. Інтегрований кластер логістики та телекомунікацій забезпечує ефективну та узгоджену роботу кластерів і партнерів для скоординованого надання ефективної гуманітарної допомоги. Він надає послуги, які є критично важливими для успішного та узгодженого здійснення життєво необхідних заходів, у тому числі у найскладніших умовах.

Ці допоміжні послуги забезпечують ключову підтримку гуманітарного реагування: логістичні послуги для сприяння доставленню гуманітарної допомоги у важкодоступні райони та послуги екстреного телекомунікаційного зв'язку для надійних виділених каналів комунікацій надавачів допомоги. Без цих послуг не можуть бути ефективно реалізовані навіть найбільш пріоритетні заходи у зонах з рівнем гостроти потреб 4 та 5. Завдяки цим допоміжним послугам буде забезпечено безперервність діяльності, підтримку партнерів і збережено спроможності реагування незалежно від географічних районів чи складності умов.

Інтегрований кластер, як "постачальник останньої інстанції", тимчасово заповнює прогалини у логістиці та телекомунікаціях або розв'язує "вузькі місця" там, де приватний сектор чи уряд не можуть надати необхідні послуги. Надання таких допоміжних послуг буде припинено відразу після відновлення функціонування місцевого ринку послуг у постраждалих районах.

Ці послуги підвищують ефективність гуманітарної діяльності, усуваючи ключові прогалини завдяки спільним/загальним сервісам, що дозволяють ефективно використовувати ресурси, уникати дублювання та посилювати адвокацію та фінансування.

Відсутність таких допоміжних послуг негативно вплинула на ефективність усіх залучених організацій: заходи були б фрагментовані, збільшилося б дублювання та могло б бути порушено надання допомоги через ненадійне переміщення товарів або перебої зв'язку. У таких умовах роботи, як в

Україні, логістика та телекомунікації – це не просто допоміжні сервіси, а рушійна сила, яка забезпечує узгодженість і функціонування гуманітарної системи.

У 2026 році Кластеру логістики та телекомунікацій необхідно 4,6 млн доларів США, з яких 3,7 млн доларів – на логістику та 0,86 млн доларів – на телекомунікаційні послуги.

Координація, аналіз та підзвітність. Через продовження бойових дій, перебої послуг, обмеження доступу та складну динаміку переміщення, пов'язану з питаннями гуманітарного доступу у зв'язку зі змінами лінії фронту, ескалацією бойових дій та мобілізацією, умови роботи в Україні залишаються надзвичайно нестабільними. У цій ситуації ефективна координація, узгоджені спільні аналітичні системи (включно з моніторингом ризиків та звітуванням про безпекові інциденти) є необхідними для своєчасного надання допомоги найбільш постраждалим людям, відповідно до гуманітарних принципів та з урахуванням питань соціально-правового захисту. Координаційні, тематичні та допоміжні сервіси забезпечують основу гуманітарної діяльності завдяки операційній координації, аналізу на основі доказів та управлінню інформацією для стратегічного ухвалення рішень, що визначають реалізацію ПГПР.

В основі всіх стратегічних та операційних рішень лежить консолідована структура оцінок та аналізу, оптимізованого збору та управління даними. Група з питань координації даних керуватиме проведенням якісних оцінок потреб та аналізу завдяки узгодженому збору даних і моніторингу ситуації. Вона також забезпечуватиме функціонування сумісних систем, стандартних наборів даних та спільних репозиторіїв, необхідних для колективного аналізу і забезпечення єдиної доказової бази для ухвалення стратегічних і операційних рішень, а також рішень щодо гуманітарного фінансування та пріоритетизації заходів. Для забезпечення спільної картини діяльності регулярно оновлюватимуться інформаційні панелі (дашборди), огляди ситуації та аналітичні продукти, де проводиться аналіз потреб, ризиків, динаміки переміщення, питань у сфері захисту та обмежень доступу. Завдяки тіснішій співпраці з українськими організаціями та державними установами будуть узгоджені аналітичні методології, що сприятиме формуванню спільних стандартів та узгодженого розуміння гуманітарних потреб.

Буде посилена гуманітарна координація на центральному, обласному та місцевому рівнях завдяки партнерству, залученню та розбудові

спроможностей українських і міжнародних неурядових організацій. Згідно з підходами до Гуманітарного перезавантаження буде посилена та вдосконалена операційна гуманітарна координація на регіональному рівні, у тому числі територіальна координація та аналіз відповідності кластерів їхнім завданням для вдосконалення кластерів і забезпечення зв'язків з Гуманітарними операційними координаційними групами на рівні регіонів. Крім того, Гуманітарна команда країни продовжить забезпечувати зв'язки між гуманітарними організаціями та організаціями у сфері розвитку/відновлення для подальшої передачі функцій. Під керівництвом Гуманітарної команди країни Міжкластерна координаційна група продовжить аналіз відповідності кластерів їхнім завданням для зміцнення зв'язків та узгодження ролей та сфер відповідальності координаційних механізмів на центральному та обласних рівнях.

Оскільки війна триває, служби безпеки та управління ризиками залишатимуться критично важливими для реагування. Завдяки постійному моніторингу загроз, аналізу гуманітарного доступу та управлінню інцидентами забезпечуватиметься можливість гуманітарним організаціям безпечно працювати у прифронтових, прикордонних і важкодоступних районах. Завдяки цим послугам зокрема забезпечується безперервність операційної діяльності, сприяння переміщенню персоналу, доставленню вантажів, планування евакуацій і створення коридорів для гуманітарного доступу. Інтегрований безпековий аналіз є важливим компонентом для координації та ухвалення рішень, щоб забезпечити реагування з урахуванням особливостей конфлікту та запобігти збільшенню напруги на місцях. Партнери у сфері безпеки продовжать проводити спеціалізоване навчання з питань безпеки та надавати рекомендації гуманітарним організаціям з питань безпеки.

Робоча група з питань гуманітарного доступу продовжуватиме інформувати гуманітарну спільноту про Спільні операційні принципи, зважаючи на складність та високу чутливість умов роботи. Крім того, надзвичайно важливою, особливо в прифронтових районах, залишатиметься цивільно-військова координація.

У 2026 році буде розроблено спільний підхід для послідовної інтеграції аналізу з врахуванням гендерних, вікових факторів та інвалідності та представлення позиції постраждалих людей у межах тематичного реагування. Робоча група з гендерних питань у гуманітарній діяльності вдосконалюватиме гендерний аналіз, інтеграцію даних, розподілених за статтю та віком, і моніторинг ефективності реагування з урахуванням гендерних особливостей для цілей управління інформацією та моніторингу реагування. Мережа із запобігання сексуальній експлуатації та нарузі (ЗСЕН) забезпечуватиме розбудову спроможностей та навчання гуманітарних організацій, зміцнюватиме механізми повідомлення про можливі випадки сексуальної експлуатації та наруги та вдосконалюватиме підзвітність перед постраждалими людьми завдяки залученню громад і застосуванню механізмів зворотного зв'язку. Технічні робочі групи Кластера з питань захисту щодо допомоги літнім людям, людям з інвалідністю та представникам спільноти ЛГБТК+ надаватимуть підтримку партнерам для збільшення інклюзії та захисту вразливих груп людей у гуманітарних програмах.

У 2026 році для координаційних, тематичних і допоміжних послуг, необхідних для заходів координації, аналізу, забезпечення доступу, інклюзивності та спільних послуг, за оцінками потрібно 23 млн доларів США.

Додатки

Більше на
humanitarianaction.info

СЕЛО СТУДЕНОК, ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ, УКРАЇНА

Світлана з донькою знаходяться на місці їхнього будинку, який повністю згорів через пожежу в селі, спричинену ракетним ударом. Гуманітарні працівники надали родині Світлани юридичну підтримку, щоб допомогти отримати державну компенсацію за знищене житло.

Фото: "Південна стратегія розвитку"

- **4.1 Дашборд: Люди, які потребують і яким планується надати допомогу, гострота потреб за групами населення ([натисніть тут](#))**

- **4.2 Стратегія реагування кластерів та внесок у стратегічні цілі і стратегічні пріоритети ([натисніть тут](#))**

- **4.3 Методологія аналізу ([натисніть тут](#))**

- **4.4 План та структура моніторингу ([натисніть тут](#))**

- **4.5 Перелік партнерів ([натисніть тут](#))**

Абревіатури

БПЛА	безпілотний літальний апарат	УВКПЛ ООН	Управління Верховного комісара ООН з прав людини
БЦГД	багатоцільова грошова допомога	УКГС ООН	Управління ООН з координації гуманітарних справ
ВПО	внутрішньо переміщені особи	ФПМ	фактичний розмір прожиткового мінімуму
ВСГ	водопостачання, санітарія та гігієна	ЮНІСЕФ	Дитячий фонд Організації Об'єднаних Націй
ГВД	грошова та ваучерна допомога	СССМ	Кластер координації та управління об'єктами розміщення ВПО
ГД	грошова допомога	DTM	Матриця відстеження переміщень
ГЗН	гендерно зумовлене насильство	INSO	Міжнародна НУО Safety Organisation
ГКК	Гуманітарна команда країни	UHF	Гуманітарний фонд для України
ЗСЕН	запобігання сексуальній експлуатації та сексуальній нарузі		
ЛГБТКІ+	лесбійки, геї, бісексуали, трансгендери, квір- та інтерсексуальні люди		
КГЦ	Координаційний гуманітарний центр		
МВПК	Міжвідомчий постійний комітет		
МККГ	Міжкластерна координаційна група		
ММПЛУ	Моніторингова місія ООН з прав людини в Україні		
МНУО	міжнародна неурядова організація		
МОМ	Міжнародна організація з міграції		
МТП	місце тимчасового проживання		
НПТ	непродовольчий товар		
НУО	неурядова організація		
ООН	Організація Об'єднаних Націй		
ПГПР	План гуманітарних потреб і реагування		
ПППЛ	Підзвітність перед постраждалими людьми		
СЕН	сексуальна експлуатація та сексуальна наруга		
СНПК	сексуального насильство, пов'язане з конфліктом		
СП	стратегічний пріоритет		
СЦ	стратегічна ціль		
УВКБ ООН	Управління Верховного комісара ООН у справах біженців		

Прикінцеві примітки

1. ACLED. [Ukraine Conflict Monitor](#). Доступ станом на 23 грудня 2025 року.
2. INSO. Кількість безпекових інцидентів, зокрема пов'язаних з артилерійськими обстрілами, ракетними та комбінованими ударами, вибухонебезпечними предметами та іншими системами вогню, січень-жовтень 2025 року.
3. ММПЛУ. [Захист цивільних осіб під час збройного конфлікту](#), жовтень 2025 року.
4. Уряд України. Урядові дані.
5. Група Світового банку. [Оновлена оцінка потреб України на відновлення та відбудову](#), 25 лютого 2025.
6. ACAPS. [Ukraine Country Analysis](#), 24 November 2025.
7. WASH Cluster in cooperation with the Association "Ukrvodokanalokologiya". [Power backup needs assessment of Water Utilities in Ukraine](#), November 2025.
8. WHO. [Surveillance System for Attacks on Health Care \(SSA\)](#), December 2025.
9. IOM. [Displacement Tracking Matrix](#), November 2025.
10. REACH. [Україна: онлайн-мапа місць тимчасового проживання](#), оновлено 15 грудня 2025 року.
11. УВКБ ООН, Омбудсман України. [Опитування з питань захисту в Україні № 1](#), червень 2025 року.
12. The World Bank, the Government of Ukraine, the European Union, the United Nations. [The Fourth Ukraine Rapid Damage and Needs Assessment \(RDNA4\)](#), February 2025.
13. UNICEF. [UNICEF Programme Brief 2025: Mental Health and Psychosocial Support](#), June 2025.
14. MOM–DTM. [Дохід, соціальний захист і стратегії подолання труднощів в Україні](#), листопад 2024 року.
15. European Commission. [Status of Environment and Climate in Ukraine](#), 2025.
16. Кластер CCCM. [Моніторинг місць тимчасового проживання](#), раунд 19.
17. UN General Assembly. [Report of the Secretary General. Situation of human rights in the temporarily occupied territories of Ukraine, including the Autonomous Republic of Crimea and the city of Sevastopol](#), 6 August 2025.
18. REACH. [Multi-Sector Needs Assessment \(MSNA\)](#), August 2025.
19. REACH. [Multi-Sector Needs Assessment \(MSNA\)](#), August 2025.
20. REACH. [Multi-Sector Needs Assessment \(MSNA\)](#), August 2025.
21. MOM–DTM. [Україна: звіт про внутрішнє переміщення населення в Україні. Опитування загального населення – Раунд 21](#), жовтень 2025 року.
22. REACH. [Multi-Sector needs assessment \(MSNA\)](#), August 2025.
23. MOM–DTM. [Україна: звіт про внутрішнє переміщення населення в Україні. Опитування загального населення – Раунд 21](#), жовтень 2025 року.
24. REACH. [Multi-Sector Needs Assessment \(MSNA\)](#), August 2025.
25. REACH. [Advancing Accountability to Frontline Communities](#). June 2025.
26. REACH. [Multi-Sector needs assessment \(MSNA\)](#), August 2025.
27. REACH. [Multi-Sector needs assessment \(MSNA\)](#), August 2025.
28. The Protection Cluster in Ukraine. [Protection Analysis Update](#). September 2025.
29. Кабінет Міністрів України. [Постанова № 1307](#), 10 жовтня 2025 року.
30. УВКБ ООН. [Україна: огляд складності ситуації з гуманітарним доступом](#), жовтень 2025 року.
31. Робоча група з питань гуманітарного доступу. [Дашборд: інциденти, пов'язані з гуманітарним доступом](#), 2025 рік.
32. МККГ. [Дашборд: гуманітарне реагування 2024](#), 2024 рік.
33. МККГ. [Дашборд: гуманітарне реагування 2025](#), 2025 рік.
34. GiNA. Картування жіночих правозахисних організацій в Україні, серпень 2025 року.
35. Гуманітарний фонд для України. [Дані про фонд](#).
36. Мережа ЗСЕН в Україні. [Міжвідомчий механізм перенаправлення постраждалих від сексуальної експлуатації та наружи \(СЕН\) в Україні](#), 12 жовтня 2025 року.
37. The Age and Disability Consortium. [Humanitarian inclusion standards for older people and people with disabilities](#), 2018.
38. IASC. [IASC Guidelines, Inclusion of Persons with Disabilities in Humanitarian Action](#), 2019.
39. Уряд України. Урядові дані.
40. УВКБ ООН, Омбудсман України. [Опитування з питань захисту в Україні № 1](#), червень 2025 року.
41. Кластер CCCM. [Моніторинг місць тимчасового проживання](#), раунд 19.
42. Кластер CCCM. [Моніторинг місць тимчасового проживання](#), раунд 19.
43. Protection Cluster, Child Protection Area of Responsibility, UNICEF, UNHCR. [Guidance on Humanitarian Evacuations of Civilians in Ukraine with Special Considerations for Children](#), July 2024.
44. Кабінет Міністрів України. [Постанова № 1307](#), 10 жовтня 2025 року.
45. УВКБ ООН, Омбудсман України. [Опитування з питань захисту в Україні № 1](#), червень 2025 року.
46. Кластер CCCM. [Моніторинг місць тимчасового проживання](#), 2025 рік.
47. MOM–DTM. [Україна: звіт про внутрішнє переміщення населення в Україні. Опитування загального населення – Раунд 21](#), жовтень 2025 року.
48. The Education Cluster, Save the Children, UNICEF. [We Want to Return Home and Study at our School: Challenges for Displaced Children in the South of Ukraine](#), September 2025.
49. Для приватних приміщень мінімальне закриття теплового контуру.
50. УВКБ ООН, Омбудсман України. [Опитування з питань захисту в Україні № 1](#), червень 2025 року.
51. MOM–DTM. [Україна: звіт про внутрішнє переміщення населення в Україні. Опитування загального населення – Раунд 21](#), жовтень 2025 року.

Як зробити внесок

Зробіть внесок зараз!
crisisrelief.un.org

Підтримайте гуманітарних партнерів, які беруть участь у цьому плані гуманітарних потреб та реагування

План гуманітарних потреб та реагування розробляється в країні на основі ґрунтового аналізу умов реагування та у взаємодії з національними та міжнародними гуманітарними партнерами. Безпосередні фінансові внески гуманітарним організаціям, які користуються довірою, є однією з найцінніших і найефективніших форм реагування в надзвичайних ситуаціях.

Щоб допомогти надійним гуманітарним організаціям, які пройшли перевірку і працюють безпосередньо на місцях реагування, ви можете зробити внесок до Гуманітарного фонду України. Гуманітарний фонд України – це об'єднаний фонд донорів, який забезпечує своєчасне виділення і виплату донорських ресурсів для задоволення найважливіших гуманітарних потреби, зазначених у Плані гуманітарних потреб та реагування України.

- Приватні благодійники можуть зробити внесок онлайн за посиланням crisisrelief.un.org/en/donate-ukraine-crisis.
- Крім того, донори можуть направити лист на адресу ocha.donor.relations@un.org.
- Організації, фонди та великих приватних внесків просимо направляти лист на адресу OCHAPrivateSector@un.org

Гуманітарна допомога в натуральній формі

ООН закликає донорів робити внески, у першу чергу, грошовій, а не в натуральній формі, оскільки це дозволяє досягти максимальної швидкості й гнучкості гуманітарного реагування, а також забезпечити, щоб товари, які надаються як гуманітарна допомога, були саме тими, у яких існує найбільша потреба. Якщо ви можете зробити внесок лише у натуральній формі як реагування на катастрофи й надзвичайні ситуації, надішліть електронний лист із докладною інформацією про свій внесок, зокрема щодо позиції (позицій) та кількості одиниць, які ви хочете пожертвувати, орієнтовної ринкової вартості, термінів доставлення, відправлення та інших умов, за адресою OCHAPrivateSector@un.org

Про документ

Цей документ підготовлено Управлінням ООН з координації гуманітарних справ (УКГС ООН) від імені Гуманітарної команди країни та партнерів. У ньому представлено спільне розуміння кризи, зокрема найбільш нагальних гуманітарних потреб та оціночної кількості людей, що потребують допомоги. Цей документ містить консолідовану доказову базу для спільного стратегічного планування гуманітарного реагування.

СВІТЛИНА НА ОБКЛАДИНЦІ

У ніч на 8 листопада 2025 року місто Дніпро потрапило під обстріл, унаслідок якого загинули та були поранені люди, а в багатьох мешканців пошкоджено домівки під час холодів.

Гуманітарні працівники організували гарячі обіди, а також надали матеріали для екстрених ремонтів і психологічну підтримку постраждалим.

Фото: Благодійний фонд Children New Generation / Андрій Сопін

Використані позначення та викладення матеріалу в плані жодним чином не відображають позицію Секретаріату Організації Об'єднаних Націй щодо правового статусу будь-якої країни, території, міста чи району, їхніх органів влади чи демаркації їхніх кордонів.

Get the latest updates

УКГС ООН координує гуманітарну діяльність з метою забезпечення своєчасного, ефективного та принципового надання допомоги і захисту людям, які постраждали від криз. Організація працює над усуненням операційних, доступових та координаційних бар'єрів, що перешкоджають доставці гуманітарної допомоги постраждалим громадам, а також забезпечує стратегічне лідерство у мобілізації ресурсів і спільних зусиль від імені гуманітарної спільноти..

www.unocha.org/x.com/OCHA_Ukraine

Humanitarian Action

ANALYSING NEEDS AND RESPONSE

Humanitarian Action надає комплексний огляд гуманітарного середовища та забезпечує доступ до актуальної, перевіреної інформації щодо гуманітарних потреб, реалізації гуманітарного реагування, а також обсягів і структури фінансових внесків..

humanitarianaction.info

rw response

ReliefWeb Response є частиною зобов'язань УКГС ООН перед гуманітарною спільнотою щодо забезпечення доступності релевантної інформації під час гуманітарних надзвичайних ситуацій з метою підтримки ситуаційного аналізу та ухвалення рішень. Платформа є наступним поколінням системи Humanitarian Response.

response.reliefweb.int/ukraine

Financial Tracking Service (FTS) є основним джерелом постійно оновлюваних даних про глобальне гуманітарне фінансування та ключовим інструментом стратегічного ухвалення рішень. Вона висвітлює прогалини у фінансуванні та пріоритети реагування, сприяючи наданню ефективної, результативної та принципової гуманітарної допомоги.

fts.unocha.org/appeals/1515/summary

УКРАЇНА

**ПЛАН ГУМАНІТАРНИХ
ПОТРЕБ І РЕАГУВАННЯ**